

វិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់សំឡេងកម្ពុជា

កាលបរិច្ឆេទចេញផ្សាយ ២១ មករា ២០២១

កែសម្រួលដោយ លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងជុន & លោកបណ្ឌិត ហាងរុកគីម

អ្នករួមការងារ កញ្ញា ជា សុខេន កញ្ញា ឃៀន ចារ៉ានី កញ្ញា ខន ស្រីលាក់ ។ល។

ក្រុមកែសម្រួល លោកស្រីបណ្ឌិត គ្រួស អូ លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងជុន លោកបណ្ឌិត ឃ្មុំ លោកបណ្ឌិត ហាន លោក
បណ្ឌិត ហាងរុកគីម

រូបភាពនៅព្រឹកព្រលឹមនៅស្រុកបាសនលុង ខេត្តរតនៈគិរី អ្វៀបអ្វៀងរូបដោយត្រួតង្វាល សាម៉ៃ ២០២១

ការផ្សព្វផ្សាយនេះមានគោលបំណងចែករំលែកនូវគោលលទ្ធិ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់គ្រីស្ទបរិស័ទកម្ពុជានិងធ្វើឱ្យពួកគេគោរព
ប្រតិបត្តិដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អដល់តូមីទាំងអស់ចំនួន ១៤០០០ នៅក្នុង ២៦ ខេត្តក្រុង។

ការប្រកបរបេសកកម្មអប់រំនៅប្រទេសកម្ពុជា (CEMF)

ការស្វាគមន៍របស់អ្នកនិពន្ធ greeting

ការស្វាគមន៍នៅក្នុងព្រះត្រីសូ

ខ្ញុំបានបំផ្លិចផ្លាស់នៅប្រទេសកម្ពុជាអស់រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំក្នុងនាមជាបេសកកម្មការអប់រំនិង ផ្សាយដំណឹងល្អ ដល់ខេត្តចំនួន ២៦ យោងទៅតាមមហាបេសកកម្មព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រីសូ។ ខ្ញុំជាអ្នកកំណត់ទម្រង់សាសនៈវិទ្យា និងជាគ្រូ គង្វាលកំណត់ទម្រង់ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់បន្តនូវបន្ទាត់មូលដ្ឋានគ្រឹះនេះ ដែលបណ្តាលចិត្តរបស់ខ្ញុំឲ្យភ្ជាប់ទៅនឹងដំណើរផ្សាយដំណឹង ល្អមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់ក្រុមជំនុំកម្ពុជាដែលកំពុងព្យាយាមឥឡូវនេះដើម្បីជំនះនាពានគឺក្នុងស្ថានភាពមួយដែល ៩៥% មិន មែនជាត្រីសូបរិស័ទនៃប្រជាជនទាំងអស់ ១៥០០ លាននាក់។

ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានបញ្ចប់ជាសាស្ត្រាចារ្យថ្នាក់សិក្ខាសាលារបស់ខ្ញុំអស់រយៈពេល ១៥ ឆ្នាំនៅប្រទេសកម្ពុជា។ ខ្ញុំបាន សង្កេតមើលបេសកកម្មព្រះត្រីសូនៅប្រទេសកម្ពុជា អំពីអ្នកដឹកនាំនៅកម្ពុជានិងស្ថានភាពរបស់បេសកកម្មព្រះ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានដឹង ថាពួកគេបានច្រើនស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពអវិជ្ជមានដោយសារហេតុផលមួយចំនួនគឺជម្លោះរវាង ជំនាន់ចាស់និងជំនាន់ថ្មី នាព្រឹក្ស ក្រនៃគ្រូគង្វាលកម្ពុជា ការធ្វើអាណានិគមម្តងហើយម្តងទៀតនៃយុទ្ធសាស្ត្របេសកកម្មព្រះត្រីសូលោកខាងលិច នាពេលវែងរបស់ គ្រូគង្វាល ពួកជំនុំជនបទ និងបេសកកម្មបរទេស ។ល។

លើសពីនេះទៅទៀតទោះបីបេសកកម្មកំណត់ទម្រង់បានស្រែកបង្ហាញពីទំនុកចិត្តរបស់ពួកគេចំពោះ បេសកកម្មនៅ ប្រទេសកម្ពុជាក៏ដោយពួកគេនៅតែស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអវិជ្ជមានដោយមិនបង្ហាញការធានាអះអាងរបស់ខ្លួនក្នុងការភ្ជាប់ទៅនឹង បេសកកម្មរបស់ប្រទេសកម្ពុជាដោយគ្របដណ្តប់លើអំណោយទានឬសកម្មភាពសង្គម។ វាគួរឱ្យសោកស្តាយណាស់។ ដូច្នេះខ្ញុំ ចង់បង្ហាញនូវកំណត់ទម្រង់សាសនៈវិទ្យា ជំនឿ បេសកកម្មនៅកម្ពុជា។ នៅក្នុងការប្រុងទុកនៃព្រះនៅក្នុងសម័យជំងឺកូវីត-១៩ ខ្ញុំមានឱកាសល្អក្នុងការបោះពុម្ពការធានាអះអាងពីគំរូនៃលិខិតថ្មីឆ្នាំ ២០២១ ពីព្រោះខ្ញុំមានអ្នកធ្វើការជាមួយជាច្រើនគឺលោក បណ្ឌិត ហាងរ៉ុកតិម លោកបណ្ឌិត ប៉ុល លោកស្រីវង្សបណ្ឌិត ត្រេស អូ និងលោកបណ្ឌិត យេ រ៉ុនស៊ី ។ល។ និងបុគ្គលិក CEMF និងអ្នកសម្របសម្រួលចំនួន ១២ នាក់នៅក្នុងខេត្តចំនួន ២៦ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ជាងនេះទៅទៀតខ្ញុំរំពឹងថាថ្ងៃនេះខ្ញុំបង្ហាញពីជំនឿ ហើយក្រោយមកខ្ញុំចង់បង្កើតអស់សាយដើម្បីទាក់ទងបុគ្គលិក របស់ខ្ញុំនិងគ្រូគង្វាលទាំងអស់ពីព្រោះខ្ញុំបម្រើព្រះវិហារ ១២ សាខានិងវិទ្យាស្ថាន ៥ សាខាដើម្បីកាន់កាប់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ របស់ប្រជាជនកម្ពុជាជាមួយដំណឹងល្អ។

ការបោះពុម្ពលើកទី១ នេះរួមមានគំនិតខាងសាសនៈវិទ្យានិង បញ្ហាក្នុងបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ និងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ អត្ថបទ និងមិត្តរួមការងាររបស់ខ្ញុំគឺ លោក ហាងរ៉ុកតិម "ត្រឡប់ទៅព្រះគម្ពីរវិញ" ហើយការបង្រៀនរបស់លោកបណ្ឌិតប៉ុល ហាន និងលោកបណ្ឌិត ត្រេសអូ អ្នកដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ (គ្រូគង្វាលនិងការអប់រំត្រីសូ) ។

ទោះបីវាជាសកម្មភាពពិតប្រាកដសម្រាប់បេសកកម្មនៅប្រទេសកម្ពុជាក៏ដោយ ប្រសិនបើវាគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះខ្ញុំជឿ
ថាព្រះអង្គនឹងប្រើវិធីនេះមកកាន់ពួកជំនុំកម្ពុជា។ ទីលីក ១: ៦ បានប្រាប់

សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយនេះនិងមិត្តរួមការងារនិងគ្រីស្ទបរិស័ទ
កម្ពុជាទាំងអស់។ យើងជឿថាព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃសិរីល្អរបស់ព្រះ។

ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងជុន

អ្នកផ្សព្វផ្សាយ៖ ការបម្រើរបស់លោក ស្តេផាន Stephen's serving

ប៉ុលប្រាស់ប្រៀបធៀបពួកជំនុំទៅជាផ្ទះនៃសេចក្តីពិតនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ហើយបានបង្រៀនថាពួកជំនុំគឺត្រូវបានសង់ឡើង
លើសសរពីគំនិតបន្ទូលនិងការអធិស្ឋាន (២:១) ។ វាក៏បានបង្ហាញនៅក្នុងការជឿជាក់របស់ពួកសាវកនៅក្នុងកិច្ចការ ៦:៤ ថា
យើងចង់លះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីប្រកាសពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយអធិស្ឋានដល់ទ្រង់។ សម្រាប់គោលបំណងនេះពួកជំនុំបាន
តែងតាំងគ្រូគង្វាល ចាស់ទុំ នឹងអ្នកចាត់ចែងក្នុងពួកជំនុំ។ ក្នុងចំណោមពួកគេ លោកស្តេផានជាអ្នកចាត់ចែងបានឈរឡើងនៅ
ក្នុងជួរនៃពួកសាវកដោយអធិប្បាយនិងអធិស្ឋាន ហើយគាត់បានសរសេរបទពន្លឺពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រគាល់។
ការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ - កាលបរិច្ឆេទនៃការត្រាស់ហៅរបស់គាត់មិនមាននៅក្នុងបទពន្លឺទេ។ គាត់ប្រហែលជាបានកើតជាថ្មី
ក្នុងកំឡុងពេលនៃការរស់ឡើងវិញនៃពួកជំនុំដំបូងដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលការតែងតាំងជាអ្នកចាត់ចែង
គួរតែចេញមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះគឺជាការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ដែលព្រះបានធ្វើ។ ឥស្សតាងនៃការត្រាស់ហៅត្រូវបាន
បង្ហាញតាមរយៈបំណងប្រាថ្នារបស់ទ្រង់ដើម្បីបម្រើពួកជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទ។

ព័ន្ធកិច្ចរបស់គាត់ - គាត់បានបង្រៀនដំណឹងល្អហើយបានធ្វើបន្ទាល់ទាំងនេះ (៦:៨,១០); លើសពីនេះទៅទៀតគាត់បាន
ប្រកាសពីការប្រោសលោះដល់ប្រជាជនជាច្រើន។ ការអធិប្បាយរបស់គាត់បានបង្ហាញជារបៀបដើមនៃសេចក្តីអធិប្បាយពី
ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះ។ ការយល់ដឹងរបស់គាត់ដែលយើងបានសង្កេតនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺស្រដៀងនឹងប៉ូលដែ
រ។ គាត់បានបង្រៀនថាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជាពួកជំនុំនៃទីហោស្ថាន (៧:៣៨) ហើយព្រះយេស៊ូបាន
យាងឡើងដូចជាកូនមនុស្សដែលពឹងផ្អែកលើការទាយរបស់លោកដានីយ៉ែលថា «មាន១អង្គដូចជាមនុស្សជាតិ» (កិច្ចការ ៧:
៥៥) -៥៦, ដានីយ៉ែល ៧:១៣) ។ ព្រះយេស៊ូដែលពួកគេបានឆ្កាងនៅលើឈើឆ្កាងគឺជាកូនមនុស្ស។ សព្វថ្ងៃនេះពួកជំនុំគឺ
ជាសហគមន៍មួយដែលបានទទួលដំណឹងល្អនៃកូនមនុស្សហើយប្រកាសទៅកាន់ពិភពលោក។ តើគាត់យល់យ៉ាងដូចម្តេចនៅ
ក្នុងជីវិតរបស់គាត់? វាមិនមែនជាការយល់ដឹងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់នោះទេប៉ុន្តែដោយការបំភ្លឺនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គាត់ជា

មនុស្សដែលមានប្រាជ្ញាជាមនុស្សមានគុណធម៌និងជាមនុស្សដែលគួរឲ្យកោតសរសើរដូច្នេះគាត់អាចក្លាយជាអ្នកបំរើយ៉ាងជំនាញ។

គោលដៅរបស់គាត់ - តើស្មោះត្រង់បានបញ្ចប់ជីវិតរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច? បន្ទាប់ពីគាត់បានបង្រៀនពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះម្តងទៀតហើយគាត់ត្រូវបានសង្រួមសម្លាប់។ ប៉ុន្តែការងាររបស់គាត់បានជះឥទ្ធិពលដល់ការរស់ឡើងវិញដ៏ធំមួយនៅក្រុមជំនុំដំបូង។ កូនមនុស្សបានធ្វើឱ្យគាត់ក្លាយជាផ្លូវមួយដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អដល់ពិភពលោក។ ការផ្លាស់ប្តូររបស់សូលនៅក្នុងដាម៉ាសគឺទាក់ទងនឹងការធ្វើឲ្យឈឺចាប់របស់ស្មោះត្រង់។ ប៉ុន្តែគាត់ជាផលផ្លែដែលចេញពីការបម្រើដ៏បន្ទាបខ្លួនរបស់គាត់។ លោកស្មោះត្រង់ទី២គឺជាលោកសាវ័កប៉ូល។

នៅក្នុងរូបភាពនៃការស្លាប់របស់គាត់ យើងអាចរកឃើញនូវបន្ទុះនៃព្រះនៅក្នុងគាត់។ ទោះបីជា ការពិតដែលថានៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានគប់នឹងថ្មដោយខ្មាំងសត្រូវ មុខរបស់គាត់បានផ្លាស់ប្តូរដូចទេវតាគាត់ក៏បានបង្ហាញមុខ ដែលបន្ទាបខ្លួន ស្មោះត្រង់នឹងលះបង់ដូចជាកូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់ ដូចជាគាត់បានយកបញ្ញាដ៏ឈឺចាប់នៃការវាយប្រហាររបស់សត្រូវ នៅក្នុងស្ថានភាពដែលលុតជង្គង់អធិស្ឋាន។ លើសពីនេះទៅទៀតគាត់បានសុំថាសូមកុំរាប់ប្រាប់ដល់គេឡើយ។ គាត់បានអធិស្ឋានដូចព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើនៅលើឈើឆ្កាង។ គាត់បានបង្ហាញពីបន្ទុះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលគាត់បានឃើញកូនមនុស្សដែលឈរនៅលើបល្ល័ង្កគាត់បានផ្លាស់ប្តូរដោយព្រះវិញ្ញាណហើយអាចថ្វាយជីវិតគាត់ដល់ព្រះអម្ចាស់។ គាត់បានធានាអះអាងថាមានតែដំណឹងល្អរបស់កូនមនុស្សទេដែលអាចធ្វើឲ្យរស់ឡើងវិញនូវព្រលឹងដែលបានស្លាប់នៅគ្រប់សាសន៍ទាំងអស់ហើយមានតែពេលនោះទេដែលពួកគេអាចក្លាយជាយញ្ញបូជារបស់។ ព្រះអម្ចាស់បានទតមើលគាត់នៅក្នុងបន្ទប់សំងាត់តូចមួយ។ នៅក្នុងពិភពលោកនេះដែលមើលងាយការបំរើតូចតាច យើងគួររំលឹកថាមនុស្សម្នាក់ គ្រួសារ និងពួកជំនុំ ដែលចង់ធ្វើតាមជំនឿរបស់អ្នកចាត់ចែងគឺលោក ស្មោះត្រង់ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រើយោងតាមផែនការរបស់ទ្រង់។

សំឡេងរបស់ CRFI - តើអ្វីនៅជាក់នៃនៃនៃសេចក្តីជំនឿ? (១) What is reformed faith?

ថ្មីៗនេះខ្ញុំបាន ឬ ថាពួកជំនុំនៅកម្ពុជាត្រូវការ ការបង្កើតដោយការបង្រៀនពីកំនែទម្រង់។ គាត់ចង់ណែនាំសៀវភៅមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសៀវភៅកំនែទម្រង់សម្រាប់អនាគតប្រទេសកម្ពុជាជាពិសេសអនាគត។ ខ្ញុំបានស្វាគមន៍ចំពោះសំណើរបស់គាត់ដោយទឹកចិត្តអរគុណ ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំស្តាប់សំណើរបស់គាត់ខ្ញុំនឹងសហការជាមួយគាត់ដោយអស់ពីចិត្តដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ចែករំលែកប្រធានបទសំខាន់ពីកំនែទម្រង់សាសនាវិទ្យា និងសេចក្តីជំនឿ។ ជាដំបូងបង្អស់គឺខ្ញុំចង់ណែនាំពួកគេតាមការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំបានរៀននៅសាលានិងព្រះវិហារនិងបទពិសោធន៍ក្នុងកិច្ចបម្រើរបស់ខ្ញុំ។

កំនែទម្រង់សេចក្តីជំនឿគឺជាប្រធានបទសំខាន់នៃការបង្រៀនព្រះគម្ពីរ។ T មានន័យថាយើងគួរតែចាប់ផ្តើមដោយការធានា
អះអាងនូវទស្សនៈព្រះគម្ពីរអំពីព្រះគម្ពីរ ៦៦ កណ្តាលនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ យើងជឿលើទស្សនៈនៃបទគម្ពីរទាំង
អស់ដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ យើងចង់ទៅរកហេតុដល់កន្លែងដែលបទគម្ពីរនៅ ហើយឈប់រកហេតុដល់កន្លែងដែលបទគម្ពីរ
ឈប់។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះយើងចង់គោរពតាមការបង្រៀននូវបទព្រះគម្ពីរដោយស្មោះត្រង់។

បើគ្មានការបង្រៀនព្រះគម្ពីរទេ យើងមិនចង់ធ្វើតាមអ្វីផ្សេងឡើយ។

ហេតុអ្វី? ពីព្រោះយើងទទួលស្គាល់ថាឥឡូវនេះព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលក្នុងពេលអានព្រះ
គម្ពីរឬពេលសិក្សាបទគម្ពីរវិញ។ ការបង្រៀនរបស់គ្រូគង្វាល។ ដូច្នេះយើងត្រូវចូលចិត្តធ្វើវិសោធនកម្មខ្លួននៅក្នុងបទគម្ពីរ មាន
អារម្មណ៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ អំពើប្រាមរបស់យើង និងការសំរេចនូវបេសកកម្មរបស់យើង។ ពាក្យមួយផ្សេងទៀត
វិករាយនឹងទឹករស់ និងការឆេះឆ្ងល់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលទាក់ទងទៅនឹងបទព្រះគម្ពីរ ដូច្នេះកំនែទម្រង់សេចក្តីជំនឿគឺជា
ជំនឿចេញពីបទព្រះគម្ពីរ ។

ពួកជំនុកម្តងៗមានជំនឿ ប៉ុន្តែយើងឃើញអាកប្បកិរិយាមិនស្មោះត្រង់ចំពោះការធានាអះអាងនេះ។ វិធីសាស្ត្រជាច្រើនធ្វើតាម
ការបង្រៀនដែលមិនស្មោះត្រង់ដោយលទ្ធិខុសឆ្គង អ្នកខ្លះបោះបង់ចោលជំនឿតាមប្រពៃណីឬមួយទៀតបានធ្វើឱ្យជំនឿរបស់គេ
ចុះខ្សោយដើម្បីទទួលបានការលោភលន់ខាងលោកីយ៍។

វាជារឿងគួរឱ្យសោកស្តាយណាស់។ ទោះបីយើងជួបប្រទះបញ្ហាខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងក៏ដោយក៏យើងមិនគួរចុះចាញ់នៅ
ទស្សនៈព្រះគម្ពីរដែរ។ បន្ទាប់មកយើងអាចទទួលបានព្រះគុណជាច្រើនពីព្រះ។

ត្រលប់មកអត្ថបទព្រះគម្ពីរវិញ - ដោយលោកបណ្ឌិតហាងរ៉ុងតឹមសាយក CEMF CRPLS

ដំណឹងល្អ gospel

សូមអំណរគុណដល់អ្នកដែលគេបៀតបៀនយ៉ាងខ្លាំងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទបានទទួលការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំងហើយបានក្លាយជា
អ្នកកាន់តាមព្រះគ្រីស្ទដែលរងប៉ងល់។ ក្រោយមកត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាប៉ូលគាត់បានលះបង់ពេលវេលាក្នុងនឹងទេពកោស
ល្យរបស់គាត់ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។

តើអ្វីដែលជំរុញឱ្យគាត់លះបង់ជីវិតរបស់គាត់អស់ពីចិត្តចំពោះព្រះយេស៊ូ?

១ ព្រះយេស៊ូលះបង់ដោយព្រះសេចក្តីស្រឡាញ់។ ប៉ូលបានដឹងថាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូបានលះថាស្ថានសួគ៌ ដែលជាផ្ទះរបស់
ទ្រង់ រងទុក្ខ និងស្លាប់ ដើម្បីយើងអាចផ្សះផ្សាជាមួយនឹងព្រះ។ ការលះបង់នេះបានជំរុញឱ្យសាវ័ក ទៅប្រាប់អ្នកដទៃអំពីសេចក្តី
ស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ (អេភេសូរ ៣:១៨) ។

២ ការដឹងគុណចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះ គាត់ហៅខ្លួនគាត់ថាជាមនុស្សអាក្រក់បំផុតជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាប ប៉ុន្តែបានទទួល
ស្គាល់ថាគាត់មិនសមនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះនិងមិនសមនឹងទទួលបានសេចក្តីមេត្តាករុណាឬការពេញចិត្តនោះឡើយ (ផ្ទៃម៉ូថេទី១
១:១៥-១៦) ។ វាគឺជាការដឹងគុណចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងការលះបង់របស់គាត់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។
អំណាចនៃដំណឹងល្អដើម្បីផ្លាស់ប្តូរជីវិត។ បទពិសោធន៍ផ្ទាល់របស់សាវ័កបានធ្វើឱ្យគាត់ចង់ឃើញអ្នកដទៃបានរួចផុតពីទោសក
នៃអំពើបាបដូច្នេះពួកគេអាចទទួលបានព្រះគុណរបស់ព្រះ។ គាត់ចង់អោយមនុស្សជាច្រើនទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នៃផ្លាស់ប្តូរ
អំណាចនៃដំណឹងល្អ។

នៅពេលវាពមិនគ្រប់គ្រាន់ឬការសង្ស័យធ្វើឱ្យយើងនៅស្ងៀមស្ងួតចាំថាតើអ្វីដែលបានជំរុញឱ្យប៉ុលប៉ែកចោយដំណឹងល្អ។
បន្ទាប់មកស្រមៃមើលថ្ងៃមួយនៅពេលដែលមនុស្សជាតិស្រឡាញ់នឹងជួបប្រទះសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់សេចក្តី
ស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទនិងវត្តមានដ៏គង់នៅនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
«ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទបង្ខំយើង ពីព្រោះយើងជឿជាក់ថាមនុស្សម្នាក់បានស្លាប់ជំនួសមនុស្សទាំងអស់ហើយ
ដូច្នេះមនុស្សទាំងអស់បានស្លាប់។ »

(កូរិនថូសទី២ ៥:១៥-១៥) - ត្រលប់ទៅព្រះគម្ពីរ -

សិក្សាអត្ថបទ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្មោះរបស់ព្រះនិងសេចក្តីជំនឿ

បង្រៀនដោយលោកបណ្ឌិតវ៉ាយ យ៉ុងជុន (Dr. White Young Jeon)

អត្ថបទនេះបង្ហាញពីសាសនៈវិទ្យានៃសេចក្តីជំនឿ ដោយលោកបណ្ឌិតវ៉ាយ យ៉ុងជុន

ការបោះពុម្ពទី ១

អារម្ភកថា

ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានទទួលព្រះយេស៊ូវជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនិងព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានបំរើព្រះវិហារនិងគោរពតាមបញ្ញា
ក្តីរបស់ទ្រង់អស់រយៈពេលប្រហែលជា ៥០ ឆ្នាំ (ព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាល ៣០ ឆ្នាំ ព័ន្ធកិច្ចអប់រំអស់រយៈពេល ២០ ឆ្នាំ ហើយឥឡូវ
យេសកកម្មព័ន្ធកិច្ច)។ ខ្ញុំចង់បង្ហាញពីការធានាអះអាងរបស់ខ្ញុំថា “ សាសនាវិទ្យានៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្មោះព្រះនិងសេចក្តី
ជំនឿ ” - ពីព្រោះនេះជាការធានាអះអាងថានៅពេលដែលខ្ញុំបានដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតនៃសេចក្តីឈឺចាប់ជាយូរមកហើយព្រះជា
ម្ចាស់បានដាក់សេចក្តីពិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ។

ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមជីវិតរបស់ខ្ញុំដោយសេចក្តីជំនឿ ដែលជាគ្រីស្ទសាសនាមេតូឌីសដែលស្រលាញ់ក្នុងដំណើរផ្សាយ
ដំណឹងល្អ។ យោងតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះខ្ញុំបានសិក្សាពីពួកបរិសុទ្ធក៏ដូចជាសាសនាវិទ្យានិងជំនឿនៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េខាង

ត្បូង សហរដ្ឋអាមេរិក និងបម្រើព្រះវិហារនៅក្នុងខាងត្បូង សហរដ្ឋអាមេរិក និងកម្ពុជា។ រហូតមកដល់ពេលនេះខ្ញុំបានជួបអ្នកសាសនាសិក្សាដែលស្មោះត្រង់ជាច្រើននាក់គឺ លោកគ្រូ យុនស៊ុនផាក ហាក់គុនកាងនៅប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង អ៊ឹម ជីក្លាញ, ក្រោន ឆី, ជេ អាដាម, ហ្គត់ហ្វី, ប្រេម ជាដើមជាអ្នកដែលនាំខាងបណ្ឌិតវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ខ្ញុំគឺ យូសែប វីថា បានធ្វើអោយខ្ញុំពង្រឹងជំនឿក៏ដូចជាប្រធានបទរបស់ខ្ញុំកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានរៀបចំកិច្ចការដោយចែករំលែកជាមួយសាស្ត្រាចារ្យនិងសិស្សនៅសាលាសាសនាវិទ្យានិងសិក្សាសិលាភក្តីជា តាមរយៈការបង្រៀនមុខវិជ្ជាមួយចំនួនដូចជាពួកបរិសុទ្ធនិយម ឥម្ពិរសញ្ញាចាស់ អត្ថបទឥម្ពិរសាសនាវិទ្យា និង សាសនាវិទ្យា អ៊ឹម ជីក្លាញ ហើយខ្ញុំត្រូវបានលើកទឹកចិត្តពីវិទ្យាសាស្ត្រអប់រំកម្ពុជានិងវិទ្យាសាស្ត្របេសកកម្មដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេក្នុងការបង្កើតអាណាចក្ររបស់ព្រះនៅប្រទេសកម្ពុជា។

សៀវភៅនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អដល់ខេត្តចំនួន ២៦ នៃប្រទេសកម្ពុជានិងបង្កើត សាខានៃព្រះវិហារ ពេនីអែលព្រឹប៊ីធើរ្យុន តាមរយៈការស្តារឡើងវិញនូវចលនានៃពួកជំនុំអេតេសូរនិងការផ្គត់ផ្គង់វិទ្យាសាស្ត្រដោយខ្លួនឯង។ គោលដៅនេះបានមកពីចក្ខុវិស័យដែលព្រះបានប្រទានដល់ខ្ញុំក្នុងដំណើរការនៃវិទ្យាសាស្ត្រអប់រំកម្ពុជារបស់ខ្ញុំដើម្បីចែករំលែកបទឥម្ពិរព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គដល់ប្រទេសកម្ពុជាដែលជាប្រទេសដែលមានអាកាសធាតុក្តៅនិងលើម រុក្ខជាតិពណ៌បៃតងប៉ុន្តែក៏ជាប្រទេសដែលមាន ប្រវត្តិនៃការសម្លាប់ដ៏គួរឱ្យសោកសៅរហូតដល់ការបង្កើតអាណាចក្ររបស់ព្រះព្រះ។

ខ្ញុំយល់ពីអត្ថន័យនៃទុក្ខវេទនាក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ រយៈពេល១៣ឆ្នាំ ដែលខ្ញុំលើកតម្កើងព្រះ។ ទ្រង់បានធ្វើតាមការសន្យារបស់ទ្រង់ថា៖ «ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យជើងនៃខ្ញុំបានលឿន ដូចជារឿងឈ្នួល ហើយឲ្យខ្ញុំដើរនៅលើទីខ្ពស់របស់ខ្ញុំ» (ហាប្រាគុក ៣:១៩) ។ តាមរយៈសៀវភៅនេះខ្ញុំនឹងព្យាយាមបង្ហាញពីព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ដល់ពិភពលោក។

អត្ថបទនេះសង្កេតលើប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះសាសនាវិទ្យា ការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំពីលោក វីលៀម វេតឺន ពួកបរិសុទ្ធ ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ ក៏ដូចជាសិក្សាព្រះឥម្ពិរមួយចំនួន អត្ថបទចលនាការរៀបចំ និងការបោះពុម្ពគោលលទ្ធិគ្រីស្ទសាសនានិងអត្ថបទផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ ការងារទាំងនេះជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការបង្រៀនពីវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងសិក្សាសាលាកំណែទម្រង់សាសនាវិទ្យា នៅប្រទេសសហរដ្ឋអាមេរិក។ ផ្អែកលើវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ខ្ញុំនៅក្នុងសាលាអន្តរជាតិសាសនាវិទ្យានិង សិក្សាសាលា CBPCP និង KAPC និងការថ្វាយបង្គំជាគ្រូសារសរសេរទៅកាន់គ្រីស្ទបរិស័ទនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយឥឡូវនេះបេសកកម្មជាប្រចាំ បង្កើតនៅសាសនាវិទ្យា កំណែទម្រង់ពួកបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីជំនឿ នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ចំនួនខេត្តទាំង ២៩ នៃប្រទេសកម្ពុជា។

វាពិតជាគួរឱ្យរំភើបណាស់សម្រាប់ជំហានដំបូងក្នុងការដាំនៅសាសនាវិទ្យាកំណែទម្រង់ពួកបរិសុទ្ធ និងសេចក្តីជំនឿនៅកណ្តាលអាស៊ីអាគ្នេយ៍ដែលខ្ញុំបានអធិស្ឋានអស់រយៈពេលជាយូរមកហើយនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរដល់មិត្តរួមការងារទាំងអស់សាស្ត្រាចារ្យ និងមិត្តភក្តិសិស្សនៅសាលាITCS បុគ្គលិក CPCC និងក្រុមជំនុំព្រះវិហារពេនីអែលព្រឹប៊ីធើរ្យុន និងសាខាព្រះវិហារពេនីអែលព្រឹប៊ីធើរ្យុន សម្រាប់ការអធិស្ឋានដឹកនាំក្តៅនិងការបម្រើស្មោះត្រង់របស់ពួកគេចំពោះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ការលើកទឹកចិត្តដ៏ស្មោះត្រង់ចំពោះវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ខ្ញុំ។ លើសពីនេះទៅទៀតក្រុម

គ្រួសាររបស់ខ្ញុំ ឥរិយាបថរបស់ខ្ញុំ គឺមីមី កូនស្រីទាំងបីរបស់ខ្ញុំអស់ទៅ សារុន និងម៉ារី បានលះបង់ជាច្រើនសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងព្រះត្រីសូ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងប្រទានពរដល់ពួកគេជាមួយនឹងព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យជាបន្តបន្ទាប់។

ខ្ញុំបានចំណាយពេលច្រើនក្នុងការសរសេរនិងកែសម្រួលដើម្បីបញ្ចប់ការងាររបស់ខ្ញុំ បិតាសាផ្សេងគ្នាគឺកូដេ អង់គ្លេស និងខ្មែរ ដើម្បីចែករំលែកការងាររបស់ខ្ញុំជាមួយពិភពលោកនេះ យោងតាមគោលដៅរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំចាំបាច់ពួកបរិសុទ្ធជាច្រើនបានអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំហើយគាំទ្រដល់បេសកកម្មរបស់ខ្ញុំជាមួយនឹងអំណោយដ៏មានតម្លៃរបស់ពួកគេហើយខ្ញុំថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់របស់ខ្ញុំ។

នៅ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៦១ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានថា «ព្រះអម្ចាស់អើយសូមជួយ ឲ្យ ខ្ញុំស្គាល់សេចក្តីពិតហើយ ឲ្យ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីពិតទៅដល់ពិភពលោក» ដោយលុតជង្គង់នៅលើទីតាំងដែលធ្លាក់ព្រឹលនៃរដូវរងារដ៏ស្ងួតជាក់។ ព្រះបានឆ្លើយតបមកខ្ញុំដោយដាក់ព្រះហស្តដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់បន្តិចម្តងៗ ក្នុងជីវិតខ្ញុំ។ ដូច្នេះខ្ញុំគួរតែស្មោះត្រង់ចំពោះបទបញ្ជារបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងពិធីកិច្ចអប់រំនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្នុងអំឡុងពេលនៅសាលានៃជីវិតចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។ “ ឱព្រះអម្ចាស់អើយសូមទ្រង់ប្រទានឲ្យ ទូលបង្គំសង់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់នៅលើទីតាំងដែលពិបាកផង” (ម៉ាថាយ ១៦:១៨) ។

៣០ មិថុនា ២០១៧

នៅបន្ទប់សិក្សារបស់ខ្ញុំនៅ Pomona រដ្ឋ California សហរដ្ឋអាមេរិក
ការអប់រំបេសកជននៅកម្ពុជា លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងជន
ការបង្រៀនរបស់សាស្ត្រាចារ្យ
តើជំងឺរាងកាយជាអ្វី?

លោកបណ្ឌិត ប៉ូលហាន គឺជាអ្នកបង្រៀន និងទ្រឹស្តីដែលអាចមើលឃើញ (Dr. Paul Han)

ព្រះពរខាងវិញ្ញាណរបស់កូនចៅព្រះដែលបានទទួលយកព្រះត្រីសូ (យូហាន១:១២-១៣)

១ តើមនុស្សដើមមានសភាពដូចម្តេច?

ការបង្កើតឡើងនូវរូបឆ្លុះនៃការបង្កើតរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានតែមនុស្សម្នាក់ទេដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ
(លោកុប្បត្តិ ១: ២៧) បានទទួលព្រះពរពីព្រះ។ យើងទទួលបានសិទ្ធិអំណាច និងផលផ្លែការកើនឡើងនូវចំនួននិងការបង្រៀប
(លោកុប្បត្តិ ១ : ២៨) ។

១ គោលការណ៍របស់អ្នកបង្កើត

យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគំរោងផែនការរបស់ព្រះ។ សត្វទាំងអស់រស់នៅដោយគោលការណ៍ជាក់លាក់ៈតាមរបៀបដូចគ្នា
មានគោលការណ៍ខាងវិញ្ញាណដែលមើលមិនឃើញ។

មនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបឆ្លុះរបស់ព្រះអាចរីករាយបានលុះត្រាតែគាត់មានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ។
ប្រសិនបើកូនបានបែកចេញពីខ្ចីពុកម្តាយគេមិនអាចមានសន្តិភាពពិតប្រាកដទេ។ ដូចគ្នានេះដែរនៅពេលដែលមនុស្សបែកចេញ
ពីព្រះគាត់មិនអាចមានសន្តិភាពនិងការសម្រាកពិតប្រាកដបានទេ។

១ ការចាប់ផ្តើមនិងមូលហេតុនៃបញ្ហាជាមូលដ្ឋានរបស់មនុស្ស

ការមិនជឿ ការមិនស្តាប់បង្គាប់ អំពើបាបដើម បណ្តាសា និងគ្រោះមហន្តរាយ ការគ្រប់គ្រងរបស់សាតាំង
លោកុប្បត្តិ ២:១៧ ប៉ុន្តែអ្នកមិនត្រូវបរិភោគផ្លែពីដើមដឹងខុសត្រូវនោះទេពីព្រោះពេលណាអ្នកបរិភោគផ្លែនោះអ្នកនឹងស្លាប់ជា
មិនខាន»។

លោកុប្បត្តិ ៣:៤-៥ ពស់បាននិយាយទៅកាន់ស្រ្តីនោះថា៖ អ្នកនឹងមិនស្លាប់ទេ ត្បិតព្រះដឹងថានៅពេលដែលអ្នកបរិភោគវាផ្នែក
របស់អ្នកនឹងត្រូវបានបើកហើយអ្នកនឹងដូចជាព្រះហើយដឹងល្អនិងអាក្រក់។

១ បញ្ហាមូលដ្ឋានទាំង ៣ នៃបញ្ហារបស់មនុស្ស

ការបែកចេញពីព្រះ (លោកុប្បត្តិ ៣:១ ៦)

អំពើបាប (រ៉ូម ៣:២៣)

សាតាំង (យូហាន ៨:៤៤)

ពីព្រោះអស់អ្នកណាដែលតាមសាច់ឈាម នោះគិតតែខាងសាច់ឈាម តែអស់អ្នកណាដែលគិតតាមព្រះវិញ្ញាណ នោះគិតតែ
ខាងវិញ្ញាណវិញ ។ ដ្បិតគំនិតខាងសាច់ឈាម នោះជាសេចក្តីស្លាប់ទេ ឯគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណ នោះទើបជាជីវិត និងសេចក្តី
សុខសាន្តវិញ ។ ព្រោះគំនិតខាងសាច់ឈាម នោះរមែងទាស់ទងនឹងព្រះ ដ្បិតមិនចុះចូលនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះទេ ក៏ពុំអាច
នឹងចុះចូលបានផង។

តារាងនៃអ្នកមិនជឿ

១ ការចូលរួមនិងអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកជាកូនរបស់អារក្ស (យូហាន ៨-៤៤)

អ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំពុកអ្នក ជាអារក្ស ហើយអ្នកចង់បំពេញតាមបំណងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំពុកអ្នក។

វាជាយាតករតាំងពីដំបូងមកមិនកាន់សេចក្តីពិតទេព្រោះគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងខ្លួនវាទេ។ ពេលវាឆ្ងាយកុហកវាឆ្ងាយតាម
កំណើតរបស់វាព្រោះវាជាមេកុហកហើយជាខ្ញុំពុកនៃមេកុហក។ ខ្ញុំពុកនៃការកុហកបញ្ចេញជាចោរប្លង់ ជាយាតករ ជាអ្នក
បំផ្លាញ (យូហាន ១០: ១០-១១)

១ បញ្ហាខាងរូបព្រះ

មនុស្សធ្លាក់ចូលក្នុងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ សាសនា អបិយជំនឿ រូបបិយជំនឿ អាតមតាថា ផលអាក្រក់-ល្អ គ្រូដាក់ស្នេហា ជឿលើ
និព្វលំណាង របស់សឹកសិទ្ធិ និងការថ្វាយសំណែនដល់វិញ្ញាណ។

អេសាយ ២:២-, ២០:៤-៥, កូរីន ៣:៤-, ១កូរីន ១២:២-

១ ចិត្តនិងបញ្ហាផ្លូវចិត្ត

ការចម្លងច្បាប់ ការត្រឡប់ខាង ការខកចិត្ត សុបិន្តអាក្រក់ បញ្ហាច្រើនដែលនៅក្នុងគ្រួសារ ជំងឺផ្លូវចិត្ត ការបដិសេធការបែកបាក់គ្រួសារ
តាមទេស ម៉ាតាយ ១១: ២៨-, អេសាយ ២: ៣-, ម៉ាកុស ៥: ១-១០

១ បញ្ហាអាពាហ៍ពិពាហ៍និងជីវិត (កិច្ចការ ៨: ៤-៨)

មនុស្សរងទុក្ខវេទនានិងស្លាប់ នៅទីបំផុតដោយសារជំងឺដែលមិនអាចព្យាបាលបាន ជំងឺមហារីក គ្រោះថ្នាក់ ការញៀនគ្រឿង
ញៀន ការធ្លាក់ទឹកចិត្ត ជំងឺសរសៃប្រសាទ សុបិន្តអាក្រក់ និងជំងឺដែលមិនអាចព្យាបាលបាន និងមិនដឹងថាថ្វីអ្វីអាចព្យាបាល
បានទេ។ មនុស្សត្រូវបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយវិញ្ញាណអាក្រក់ហើយទទួលរងនូវជំងឺផ្សេងៗ។

១ បញ្ហានៃជីវិតបន្ទាប់ពីការស្លាប់ ការជំនុំជំរះនិងថាវាសនា (លូការ ១៦: ១៩-៣១)

រ៉ូម ៦: ២៣- «រូបកាយយើងត្រឡប់ទៅជាផ្ទះវិញហើយព្រលឹងរបស់យើងឈរនៅមុខការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ព្រះ»។

ឈ្មួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់ អ្នកនឹងចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើងដ៏ជ្រៅដែលជាសេចក្តីស្លាប់ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។

ហេព្រើសៈ ២៧- ហើយដោយព្រះបានតម្រូវឲ្យមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់១ដង រួចសឹមជាប់សេចក្តីជំនុំជំរះ»

(វិវរណៈ ២១:៨) តែត្រង់ពួកខ្លាច ពួកមិនជឿ ពួកគួរឱ្យម ពួកកាប់សំឡាប់គេ ពួកកំផិត ពួកមន្តអាគម ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ
ហើយគ្រប់ទាំងមនុស្សកំពូត គេនឹងមានចំណែក នៅក្នុងបឹងដែលឆេះជាភ្លើង និងស្ពាន់ជ័រ គឺជាសេចក្តីស្លាប់ទី២វិញ។ (វិវរណៈ
២១:៨)

១ បញ្ហារបស់មនុស្សជំនាន់ក្រោយ

មរតកខាងវិញ្ញាណ បណ្តាសាដល់កូនចៅដែលជាមរតកនៃការថ្វាយបង្គំរូបព្រះនិងការគោរពបូជាដូនតា។ (និក្ខ ២០:៤-៥) ១កូរី
ន ១០:២០ - មិនមែនជាអ្វីទេ ឯរបស់ដែលសាសន៍ដទៃបូជាថ្វាយ នោះមិនមែនថ្វាយដល់ព្រះទេ គឺថ្វាយដល់អារក្សវិញទេគឺ
ហើយខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា មានសេចក្តីប្រកបនឹងអារក្សឡើយ»

ការគោរពបូជា រូបព្រះ ឬដួនតាគឺមានទំនាក់ទំនងជាមួយពួកអារក្ស។ ចំពោះឪពុកម្តាយដែលធ្វើបែបនេះជំនាន់ទីបួនរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវបំផ្លាញ។

វិធីត្រឹមត្រូវក្នុងការជួបជាមួយព្រះ។

សាសនាគឺជាផ្លូវមួយដែលមនុស្សព្យាយាមស្វែងរកព្រះ៖ ការធ្វើល្អគឺជាការខិតខំរបស់មនុស្សក្នុងការស្វែងរកព្រះ៖ ទស្សនវិជ្ជាគឺជាវិធីសាស្ត្ររបស់មនុស្សក្នុងការជួបជាមួយព្រះដោយប្រាជ្ញាផ្ទាល់ខ្លួនហើយវិទ្យាសាស្ត្រគឺជាការងាររបស់មនុស្សដើម្បីជួបជាមួយព្រះ។ ដំណឹងល្អគឺព្រះទ្រង់យាងមកជួបមនុស្ស។ ម្នាក់ដែលបានចូលមកក្នុងលោកីយដែលស្លៀកពាក់សាច់ឈាមជាមនុស្សគឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ (យូហាន ១១: ១៤-)

១ សេចក្តីសញ្ញាដ៏អស់កល្ប (លោកកុប្ប ៣: ១៥-)

បុណ្យរំលងឈាមរបស់កូនចៀម

ឈើឆ្កាងនិងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។

១ ព្រះគ្រីស្ទ ជាហោរា ជាសង្ឃ និងជាស្តេច

យូហាន ១៤:៦- ផ្លូវ, រ៉ូម ៨: ២- រំដោះ, ១យូហាន ៣: ៨-

(បំផ្លាញការងាររបស់អារក្ស)

អត្ថន័យនៃការទទួលយក

ប្រសិនបើអ្នកព្រមទទួលយកព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ទាំងអស់របស់អ្នក អំពើបាប សាតាំង បណ្តាសា និងកម្លាំងនៃនរក នឹងត្រូវបានដោះស្រាយអត្តសញ្ញាណដើមរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទទួលយកព្រះយេស៊ូវឥឡូវនេះ! (សូតាសិត ២៧: ១-) ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គនឹងរំដោះអោយរួចផុតពីកណ្តាប់ដៃរបស់វិញ្ញាណអាក្រក់និងបណ្តាសា។

១ ការអញ្ជើញឱ្យទទួលយកព្រះយេស៊ូវ (វិវរណៈ ៣: ២០- រ៉ូម ១០: ៩-១០)

ការទទួលយកការអធិស្ឋាន

ឱ! ព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌អើយ!

សូមអរគុណទ្រង់ដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមនុស្សមានបាបហើយនាំខ្ញុំទៅរកផ្លូវនៃការសង្គ្រោះ។

ខ្ញុំជឿជាក់នៅក្នុងចិត្តខ្ញុំថាទ្រង់បានស្លាប់នៅលើឈើឆ្កាងសម្រាប់ខ្ញុំ។

ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងម្តងទៀតបំបែកអំណាចនៃអំពើបាបនិងសាតាំង។

ដោះស្រាយរាល់បញ្ហារបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំ បើកទ្វាចិត្តរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ។

ហើយទទួលយកព្រះយេស៊ូវធ្វើជាព្រះអម្ចាស់និងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
ទ្រង់ចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។
គ្រប់គ្រងជីវិតរបស់ខ្ញុំជាអ្វីៗរហូត។
ខ្ញុំចង់រស់នៅស្របតាមបំណងព្រះហរនីយរបស់ទ្រង់ចាប់ពីពេលនេះតទៅ។
អរគុណដែលបានជួយសង្គ្រោះខ្ញុំ។
ខ្ញុំអធិស្ឋានក្នុងនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ “អាម៉ែន”

ព្រះពរខាងវិញ្ញាណរបស់កូនព្រះដែលបានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ

១ កូនរបស់ព្រះ (ការរស់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ)

ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកដែលបានទទួលទ្រង់ គឺទ្រង់ដែលបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចឱ្យក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ (យូហាន១: ១២-, ១ កូរិនថូស ៣: ១៦-) ការផ្លាស់ប្តូរអត្តសញ្ញាណពីកូនរបស់អារក្សទៅជាកូនរបស់ព្រះ។
ពេលដែលអ្នកទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អំពើបាបដើមរបស់អ្នកត្រូវបានដោះស្រាយ។ ព្រះយេស៊ូវតង់នៅជាមួយអ្នក តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកនឹងក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។

១ ការដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ការដឹកនាំពីព្រះវិញ្ញាណ)

តែព្រះដ៏ជាជំនួយ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះបិតានឹងចាត់មក ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា ពីគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ ក៏នឹងរំលឹកពីគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ (យូហាន ១៤: ២៦-) ។

១ ឆ្លើយតបនៃអធិស្ឋាន (ការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ)

សួរហើយអ្នកនឹងទទួល ហើយអំណររបស់អ្នកនឹងបានពេញលេញ។ (យូហាន ១៦: ២៤-)
ដោយសារតែអ្នកបានក្លាយជាកូនរបស់ព្រះបន្ទាប់ពីទទួលយកព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់នឹងបើកទ្វារស្ថានសួគ៌ហើយឆ្លើយតបអ្នកនៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន (យូហាន ១៤:១៤-) ។

១ ជំនួយពីទេវតា (ព្រះជាម្ចាស់បញ្ជូនពួកទេវតានៅស្ថានបរមសុខ)។

ពេលកូនរបស់ព្រះអធិដ្ឋាន នៅពេលមានទុក្ខលំបាកព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនទេវតារបស់ទ្រង់អោយមកការពារយើង (ហេប្រើរ ១: ១៤-៣) ។

១ សិទ្ធិអំណាចលើកម្លាំងនៃភាពដឹង (អំណាចនៃអ្នកជឿ)

ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងជាប់តាមអស់អ្នកដែលជឿ គឺថា គេនឹងដេញអារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ហើយនឹងចេះនិយាយភាសាថ្មី(ម៉ាកុស១៦:១៧- ៣:១៥-) ។

១ ភាពជាអ្នកស្រ្តីនៃឋានសួគ៌ (គំរូនៃឋានសួគ៌)

នៅពេលដែលអ្នកចូលយកព្រះយេស៊ូវ អត្តសញ្ញាណអ្នកផ្លាស់ប្តូរពីការក្លាយជាកូនរបស់អារក្សទៅជាកូនរបស់ព្រះ។ អ្នកក្លាយជាអ្នកស្រ្តីនៃឋានសួគ៌ ឈ្មោះរបស់អ្នកត្រូវបានកត់ចូលក្នុងសៀវភៅបញ្ជីជីវិតដែលមានន័យថាអ្នកបានចូលការសោយរាជ្យពីព្រះ។ ការការពារនិងការដឹកនាំនៅលើផែនដី។ នៅពេលអ្នកស្លាប់ហើយចាកចេញពីផែនដីនេះអ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌ដើម្បីចូលបានជីវិតអស់កល្បជាដ៏ថ្មី។

១. ការផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោក (ព្រះពរនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ)

ម៉ាថាយ ២៨: ១៩-២០-“ ដូច្នេះចូរទៅបញ្ជូនបញ្ចូល ឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ហើយធ្វើបុណ្យជ័យជំនីក ឲ្យគេដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតាព្រះរាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយបង្រៀនគេ ឲ្យធ្វើតាមសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នា។ ហើយមើលខ្ញុំក៏នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដរាបដល់ចុងកល្ប។

អត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យបណ្ឌិត គ្រេសអូ - បញ្ហានៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ

[the History of Christian Education] Dr. Grace Oh

កំណត់ចំណាំរបស់អ្នកកែសម្រួល៖ លោកស្រីបណ្ឌិត គ្រេសអូ គឺជាបណ្ឌិតសាស្ត្រាចារ្យនៃការអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទនិងជាបណ្ឌិតផ្នែកគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ការបង្រៀនរបស់គាត់នឹងត្រូវកែសម្រួលជា ៧ ផ្នែកនៅក្នុងអត្ថបទថ្មីនេះ។

ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ

តារាងអត្ថបទ

សេចក្តីផ្តើម

ជំពូកទី ១ ការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់

១) ការអប់រំរបស់សម័យអ៊ីស្រាអែល (ការអប់រំ ហេប្រើ)

(១) ពិធីបុណ្យស៊ីលេវ៉ង

(២) ពិធីឆ្លង

(៣) និមិត្តសញ្ញា

២) ការអប់រំអ្វីស្រាវអែលនៅពេលក្រោយ

(១) ការអប់រំ សាលាប្រជុំ

(២) ការអប់រំ នៅសាលា

ជំពូកទី២ ការអប់រំគ្រិស្តបរិស័ទនៅតម្កិរសញ្ញាថ្មី

១) ការអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូ

(១) ស្ថានភាព

(២) គោលបំណងនិងគោលដៅនៃការអប់រំគ្រិស្តបរិស័ទ

(៣) វិធីសាស្ត្រអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូ

(៤) ព្រះយេស៊ូនិងសាស្ត្ររបស់ទ្រង់

២) ខ្លឹមសារអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូ

៣) កន្លែងអប់រំនិងកម្មវត្ថុរបស់ព្រះយេស៊ូ

ជំពូកទី៣ ការអប់រំគ្រិស្តបរិស័ទនៃពួកជំនុំដំបូង

១) សកម្មភាពរៀបចំចាត់ចែងដើម្បីប្រកាសពិធីនៃគ្រិស្តបរិស័ទ

២) ការអប់រំគ្រិស្តបរិស័ទ អំពីអាយុកាលរបស់ពួកជំនុំដំបូងបំផុត

ជំពូកទី ៤ ការអប់រំគ្រិស្តបរិស័ទ ក្រុមជំនុំកណ្តាល

១) សម័យកាលដ៏ខ្លាំងឆ្លើតនៃពួកជំនុំជាន់ក្រោម

២) ការអប់រំនៃថ្ងៃសម្រុះសម្រួល

៣ – Catechism education Subsection

៤ – High catechism school Subsection

៥- អគារ សាលា

3) –The educational feature of the medeaval age Section

4) –The Institute of the medeaval age

1 –Monastery School Subsection

2 –the great temple school Subsection, The establishment of the university

Chapter 5- The Christian education of the refomation

1) ផ្នែក លក្ខណៈពិសេស

2) ផ្នែកផ្តល់ការអប់រំពិត

៣) ការអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទ

១) លូទី ឆីង ខាលរីន ការអប់រំបែបកំនែទម្រង់

ជំពូក ៦- ការអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទសម័យទំនើប

១) លំហូរនៃការអប់រំ

១ លោក John Amos Comenius

២ លោក Francis Xavier

៣ លោក Pestalozzi

៤ លោកហ្វ្រីដ្រិច

៥ លោក Schleiermacher

ជំពូក ៧- ចលនា ថ្ងៃព្រះអម្ចាស់

១) ប្រភពដើម ថ្ងៃព្រះអម្ចាស់

2) –The enlargement of the Lord’s day school

3) –Six ages of the Lord’s day school

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ឯកសារយោង

សេចក្តីផ្តើម

ការអប់រំគឺ *τροφοκαταβολή* ដែលមានន័យថា “ផ្តល់អាហាររូបត្ថម្ភ” ការអប់រំជាតាសាអង់គ្លេសមានន័យថាការបណ្តុះបណ្តាល) រួមបញ្ចូលទាំងអត្ថន័យនៃ (អត្តចរិត អំណាច) របៀបការបង្ហាត់ពូជ (សត្វ) និងការបណ្តុះបណ្តាល។ ការបង្ហាត់ពូជ មានការបង្កើនចិត្តិយសច្បាប់អប់រំវិន័យគ្រួសារ ការអប់រំ សុជីវធម៌ គ្រួសារ និងវប្បធម៌។ ល។ ការអប់រំមានអត្ថន័យថាតាសាអង្គីគ្នានៃការអប់រំ ការជឿជាក់ ការបណ្តុះបណ្តាល ការចិត្តិយសច្បាប់ ការមើលថែ។ ហើយឡាតាំងអប់រំមានន័យថាយកចេញទៅម្ខាងៗ នីយាយម្យ៉ាងទៀត ថាផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលដើមទៅជារបៀបថ្មី។

មនុស្សបានរស់នៅក្នុងអំពើបាប គេតែងតែប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ ប៉ុន្តែមនុស្សរស់នៅក្នុងតាពដែលពួកគេមិនអាចស្គាល់បាន។ ចំពោះមនុស្សប្រភេទនេះមិនស្គាល់ការពិតបានឡើយ។ រឿងដែលជាក់លាក់មួយបានកើតឡើងនៅខាងក្រៅ ដើម្បីដឹងថាតាពល្ងង់ខ្លះរបស់ពួកគេ sensitively យ៉ាងខ្លាំង “តើអ្នកណាប្រាប់ឲ្យដឹងថា ឯងនៅខ្លួនទេដូច្នេះ តើឯងបានស៊ីផ្លែឈើដែលអញហាមមិនឲ្យស៊ីឬអី? (លោកកុប្ប ៣: ១១) ព្រះបាទនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានដាក់លើពួកគេដោយសម្លៀកបំពាក់ស្បែកដើម្បីក្រោកឡើង ទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ មនុស្សនោះមិនអាចមានប្រាជ្ញានិងអំណាច ក្រៅពីអំពើបាបនោះទេ។ នៅពេលដែលគេដឹងពីអំពើបាបរបស់ខ្លួន ដោយសារព្រះគុណនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលចេញទៅខាងក្រៅធ្វើឱ្យពួកគេទទួលបានការបង្រៀនពីព្រះហើយរហ័សនឹងស្រែករកព្រះដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះ។ សកម្មភាពអប់រំរបស់ព្រះមិនត្រូវបានបញ្ចប់នោះទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានធ្វើឱ្យពួកគេបានចេញពីអំពើបាបផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងបានត្រឡប់មកវិញជាស្រីរាងនៃសេរីភាពបន្ទាប់មកទ្រង់បានបណ្តុះបណ្តាលពួកគេជាបន្តបន្ទាប់ដើម្បីត្រឡប់ទៅកន្លែងដើមនិងកិច្ចការចាំបាច់។ ដូច្នេះការអប់រំគឺជាស្ថាប័នដែលបង្កើតឡើងតាមរយៈពួកគេដែលត្រូវបានចេញមកខាងក្រៅ។

ចូរយើងពិនិត្យមើលប្រវត្តិនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទចេញពីពេលវេលានៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់យោងទៅតាមអាយុកាលនីមួយៗ។ យើងគិតថាវាស្ថិតនៅចំកណ្តាលការអប់រំជនជាតិយូដា និងការអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូ ការអប់រំនៃកំនែទម្រង់និងការអប់រំនៅថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ការអប់រំបានចែកជាពីរគឺគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ សម័យកាលនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជាសម័យកាលមួយរបស់រាស្ត្រព្រះការអប់រំរបស់អ៊ីស្រាអែលប៉ុន្តែសម័យកាលនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីមានឥទ្ធិពលលើការអប់រំនៅព្រះវិហារដែលផ្អែកលើការអប់រំរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។

- ការអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទនៅសម័យសញ្ញាចាស់

ប្រវត្តិនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទគឺដើរទន្ទឹមគ្នានឹងប្រវត្តិនៃហេព្រើរ ។ វាបានកើតឡើងជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការអប់រំគ្រប់ជនជាតិហើយឆ្លាប់ទៅនឹងការអប់រំជំនឿរបស់រាស្ត្រព្រះ។ ការអប់រំតាសាហេព្រើរគឺជារបៀបដើមនៃការអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទ។

ការសិក្សាអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទគឺមានតម្លៃវិសេសណាស់។ បញ្ហាប្រវត្តិសាស្ត្រត្រូវបានស្នើឡើងតាមរយៈយុគសម័យជាច្រើនហើយក៏មានចម្លើយខ្លះដែរ។ នៅពេលដែលយើងសិក្សាពីប្រវត្តិនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺអាចទាក់ទងទៅ

នឹងគុណលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ការបើកសម្តែងអំពីព្រះហរីយេរបស់ទ្រង់ចំពោះមនុស្សនិងតម្លៃនៃសេចក្តីពិត។ ការអប់រំ ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព្រះគម្ពីរនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកជំនុំ។

(១) ការអប់រំនៅបុរេអ៊ីស្រាអែល (ការអប់រំ ហេព្រើ)

ការអប់រំរបស់ហេព្រើបានចាប់ផ្តើមពីអាយុកាលរបស់អយ្យកៅដែលបានកន្លងផុតទៅនៅថ្ងៃនៃគម្ពីរនិក្ខមន៍ គឺនៅថ្ងៃរបស់ប្តីឡេស្ទីន ជាថ្ងៃនៃអាយុកាលរបស់ចក្រភពអ៊ីស្រាអែលដែលប្តូរមុខមាត់និងថ្ងៃ នៃការបែកបាក់នៃអ៊ីស្រាអែល។ ការអប់រំរបស់អ៊ីស្រាអែលនៅពេលក្រោយគឺជាប្រវត្តិនៃការអប់រំ ពីការបំផ្លាញនៃអាណាចក្រភាគខាងត្បូងដែលជាថ្ងៃនៃទាសករបស់ប្រាប៊ីឡូនដែលជាថ្ងៃនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ Persia's (មុន គ ស ៥៣៨-៣៣៣), សម័យកាលក្រិក, អាណាចក្រ Asmon ឯករាជ្យរហូតដល់ការត្រួតត្រានៃទីក្រុងរ៉ូមដែលជាប្រវត្តិសាស្ត្រអប់រំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់បរទេស។ យុគសម័យនេះត្រូវបានគេហៅថាជាពេលវេលានៃការអប់រំរបស់សាសនាដូចជា។

ការអប់រំតាសាហេព្រើគឺជាសេចក្តីសង្ខេបនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដែលជាគំរូនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនិងការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ ការអប់រំរបស់ពួកគេបានគ្របដណ្តប់លើគ្រប់វិស័យនៃជីវិត ដែលបានធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះបានប្រទានបទបញ្ជាអប់រំដល់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលត្រូវបានគេហៅថាបញ្ញត្តិទាំង ១០ប្រការ និង shema ដោយផ្អែកលើចោទីយកថា ៦: ៤-៩ ហើយបានធ្វើអោយពួកគេខិតខំអូសព្រះបន្ទូលដោយយកចិត្តទុកដាក់។

ដូចនេះការអប់រំហេព្រើរួមមានការបង្រៀនរបស់ ឪពុកម្តាយដល់កូនៗរបស់ពួកគេនៅក្នុងគ្រួសារ វិធីសាស្ត្រអប់រំនៃប្រពៃណីដដែលៗ រំលឹកការចងចាំ។ ហើយការអប់រំតាសាហេព្រើរួមមានមុខងារពង្រឹងការអប់រំតាមរយៈ ជីវិត និងវប្បធម៌របស់គេ។

នៅពេលស្ថាប័នអប់រំផ្លូវការបានចូលក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ គឺជាវិស័យអប់រំសំខាន់បំផុតនៅក្នុងរយៈពេលនោះ។ នៅពេលនោះការអប់រំគឺជាបទបញ្ជារបស់ព្រះដល់ឪពុកម្តាយ (សូតាសិច១:៨, កិច្ចការ ៤: ៩-១០, ៦: ៧) ។ នៅពេលនោះការអប់រំគឺជាធាតុសំខាន់មួយដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេមានសកម្មភាពរស់រវើក។ វាមានទំនាក់ទំនងគ្នារវាងសាសនា ការអប់រំ និងជីវិត។ សាសនាគឺជាជីវិតហើយជីវិតខ្លួនគេផ្ទាល់បានអនុវត្តតាមនៃការអប់រំ។ ដូច្នេះការអប់រំត្រូវបានអនុវត្តនៅគ្រប់វិស័យនៃជីវិតរបស់ពួកគេដើម្បីបង្កើតអត្តសញ្ញាណរបស់ប្រជាជននៃព្រះ។ ក្រុមគ្រួសារ វិស័យអប់រំគឺជាសហគមន៍សាសនា និងសហគមន៍អប់រំដែលពួកគេបានកើតនិងអូសព្រះ។

ជាពិសេសឪពុកមានទំនួលខុសត្រូវខាងការអប់រំចំនួន៣ គឺទី១ បង្រៀនច្បាប់ដល់កូនប្រុសៗ ទី២ បង្រៀនមុខងារ ទី៣ បង្រៀនអំពីជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ក្នុងចំណោមនោះរឿងចម្បងគឺត្រូវបង្រៀន shema (ចោទីយ ៦: ៤-៩) ដល់កូនៗរបស់ពួកគេចាប់ពីអាយុ៣ឆ្នាំ។ ដូចដែល shema បានបង្ហាញ ពួកហេព្រើបានដឹងថាសេចក្តីប្រកាសរបស់ពួកគេគឺបង្រៀនកូនៗឱ្យស្រឡាញ់ព្រះ។

Lowis J. Sherill បានសង្ខេបពីលក្ខណៈពិសេសនៃការអប់រំគ្រួសារជាតាសាហេព្រើដូចខាងក្រោម។

ទីមួយ កូនៗរបស់ពួកគេចូលរួមក្នុងសកម្មភាពរស់នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។ ការអប់រំក្រុមគ្រួសារនៅសម័យមុនគឺការចាប់ផ្តើមពីជនជាតិប្រាប៊ីឡូនគឺទាក់ទងនឹងការកាន់កាប់របស់ពួកគេ។ ក្មេងប្រុសបានរៀនបរិច្ចាគមើលថែរក្សា សត្វគោ និងស្រ្តីធ្វើម្ហូប មើលខុសត្រូវកូនចៅ។

ទីពីរ ពួកគេបានមើលការខុសត្រូវកូនៗរបស់ពួកគេ។ សៀវភៅក្រឹត្យវិន័យនិងអក្សរសាស្ត្រប្រាជ្ញាបានដឹកនាំជីវិតរបស់ហេព្រើហើយធ្វើឱ្យពួកគេរៀនសូត្រប្រាជ្ញានៃជីវិតរបស់ពួកគេស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ទីបី ពួកគេបានអប់រំកូនៗរបស់ពួកគេដោយធ្វើតាមប្រពៃណីផ្ទាល់មាត់ពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ។ ជនជាតិហេព្រើបានអប់រំពួកគេដោយពិធីសាសនាជាមួយការអប់រំគ្រួសារ។ តាមរយៈការបង្រៀន ការអប់រំ នីមិត្តរូប និងអត្ថន័យដែលពួកគេបានបង្រៀនកូនៗរបស់ពួកគេនៅក្នុងគ្រួសារឱ្យបម្រើព្រះ។

នៅពេលនេះការអប់រំត្រូវបានប្រតិបត្តិនៅចំណុច @ និងក្រុមគ្រួសារ។ នៅក្នុងគ្រួសារឪពុកម្តាយគឺជាគ្រូរបស់កូនៗខ្លឹមសារនៃការអប់រំគឺជាការអប់រំវិជ្ជាជីវៈដែលផ្អែកលើការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងព្រះនិងជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។

កូនៗរបស់ពួកគេបានចូលរួមក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន ហើយត្រូវធ្វើតាមការធ្វើលំហាត់ប្រាណដែលជាមធ្យោបាយនៃជីវិតរបស់ពួកគេ និងរៀនពីប្រវត្តិសាស្ត្រ នៅក្នុងអត្ថន័យនៃពិធី និងដំណើរការនៃពិធីតាមរយៈពិធីសាសនានិងនីមិត្តរូប កូនចៅអ៊ីស្រាអែលបានក្លាយជាសង្គមសាសនាក្នុងនាមជាប្រជាជនរបស់ព្រះ។ សូមចែករំលែកវិធីសាស្ត្រអប់រំទាំងនេះដែលពឹងផ្អែកលើអំនះអំនាងខាងលើ។

១) ពិធីបុណ្យស៊ីលៀង

ក្នុងពិធីបុណ្យស៊ីលៀងនេះទៀងទាត់នៅថ្ងៃឈប់សម្រាក ថ្ងៃខែឆ្នាំសប្បុរសភាវៈ៥០ឆ្នាំ; បុណ្យរំលង ឬ បុណ្យនៃសប្តាហ៍ពិធីបុណ្យរោងឧប្បាសថ ពិធីបុណ្យយញ្ញាបូជា និងពិធីប្រមូលផល។ល។

1. មូលដ្ឋាននៃពិធីបុណ្យរបស់ជនជាតិយូដាគឺថ្ងៃឈប់សម្រាក។ បទបញ្ជារបស់ព្រះគម្ពីរត្រូវរក្សាថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅរាល់ថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ពួកគេប្រាកដថាក្រុមគ្រួសារមានការប្រកបគ្នា ថ្ងៃសុក្រគឺជាថ្ងៃដ៏សំខាន់ដើម្បីភ្ជាប់គ្រួសារតូចទៅចំណុចប្រពៃណីល្អៗនៃគ្រួសារធំត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាសភាពស្ងប់ស្ងាត់។ យើងអាចមានអារម្មណ៍ថាមានការស្តាប់បង្គាប់ ហើយចេញដំណើរដើម្បីត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញ។ នៅពេលនោះចរាចរណ៍ងាយស្រួលណាស់នៅពេលល្ងាចឪពុកម្តាយបានជួបជុំគ្នានៅផ្ទះរបស់ពួកគេហើយប្រកបអាហារជាមួយគ្រួសារពេលល្ងាចនៃថ្ងៃឈប់សម្រាកដែលឪពុកម្តាយបានឲ្យពរដល់កូនៗរបស់ពួកគេ។

បុណ្យបីរបស់ជនជាតិយូដា គឺបុណ្យរំលង (ខែមេសា) បុណ្យថ្ងៃទី៥០ (បុណ្យ៧៧ដែលជារដូវប្រមូលផលដំបូងខែមិថុនា - កក្កដា) ពិធីស៊ីលៀងនៅត្រសាល (ខែតុលា) ត្រូវបានរក្សាទុកដោយក្រុមគ្រួសារទាំងអស់ហើយពួកគេមានបំណងចង់រៀនអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល និងអត្ថសញ្ញាណរបស់ពួកគេ។ គ្រួសារនីមួយៗនៅពេលយប់មុនបុណ្យរំលងគឺបរិភោគសាច់អាំងសាច់ចៀមមួយឆ្នាំម្តង។ សាច់នោះគ្មានស្នាមជាំនិងកន្លែងណាដែលមានបន្លែប្លឺងនិងនំប៉័ងមិនមែនជាដំបែដែលពួកគេរំលឹកពីស្ថាន

តាមនៃការចាកចេញយ៉ាងពិតប្រាកដ។ កូនៗរបស់ពួកគេដែលបានចូលរួមក្នុងដំណើរការនេះបានរៀនពីអត្ថន័យនៃអាហារនិងអត្ថន័យនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាកចេញរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ បុណ្យនៃសប្តាហ៍ដែលត្រូវបានផ្តល់ជូនជាថ្ងៃអព្រះគុណ (និក្ខ ៣៤:២២, ម៉ាទី ១៦: ៩-១១), បុណ្យថ្ងៃទី ៥០ ឬបុណ្យនៃរដូវចំរើន (និក្ខ ២៣: ១៦) ។ ព្រោះថ្ងៃនោះជាថ្ងៃទី ៥០ ពីការប្រមូលផលដំបូង (បុណ្យផលដំបូង) ។ នៅថ្ងៃទីបីប្រជាជនបានច្រៀងសរសើរហាលេលូយ៉ា (ទំនុកតម្កើង ១១៣-១១៨) ហើយរីករាយនឹងការលោតរំលែកពីផែនដីនោះ។ ហើយបានអញ្ជើញអ្នកក្រសិនអ្នកមិនជឿនិងចែកអាហារខ្លះជាមួយពួកគេ។ ពួកគេបានដឹងថាពិធីនេះមានន័យពីការការពាររបស់ព្រះ។

នៅក្នុងពិធីបុណ្យរោងខ្វែងស្រស់ដែលរំលឹកពីជីវិតនៅទីរហោស្ថានអស់រយៈពេល ៤០ ឆ្នាំគេបានសាងសង់ត្រសាលនៅមុខផ្ទះហើយរស់នៅក្នុងនោះហើយពួកគេបានរៀនពីការរំលឹកឡើងវិញនៃកិច្ចព្រមព្រៀងតាមរយៈការចងចាំពីជីវិតនៅទីរហោស្ថានអស់រយៈពេល ៤០ ឆ្នាំ។ ពិធីផ្សេងទៀតគឺជាពិធី ហ្វែត (ពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំថ្មី) ជាថ្ងៃនៃដង្ហាយធួនដ៏អស្ចារ្យ ពិធីឆ្លង (Hanukah ឬហាន 10:22 ។ល។ ដើម្បីរក្សាពិធីបុណ្យទាំងនេះគឺសង្កត់ធ្ងន់លើការគោរពបូជានៅក្នុងក្រុមគ្រួសារបន្ទាប់ពីនោះតាមរយៈសាលាប្រជុំការគោរពបូជាក្នុងសហគមន៍ត្រូវបានបន្ត។ ដូច្នេះពិធីនេះគឺជាកន្លែងហ្វឹកហាត់ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលខ្ចីពុកម្តាយនិងកូនៗរក្សាប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់។ តាមរយៈលំហូរនៃថ្ងៃយប់សម្រាកប្រចាំសប្តាហ៍និងលំហូរនៃពិធីបុណ្យប្រចាំឆ្នាំការថ្វាយបង្គំក្នុងគ្រួសារនិងសាលាប្រជុំត្រូវបានអនុម័តតាមលក្ខណៈធម្មជាតិដែលបានរៀបចំឡើងនៃការអប់រំជនជាតិយូដា។

2) ពិធីបុណ្យឆ្លង

នេះគឺជាពិធីដែលពួកគេបានដាំដើមឈើបន្ទាប់ពីកូនៗរបស់ពួកគេបានកើតមក។ បើជាក្មេងប្រុសដាំដើមតាត្រាហើយបើជាក្មេងស្រីពួកគេដាំដើមស្រល់។ ពិធីរបស់ ដែលជាវិធីសាស្ត្រនៃការអប់រំត្រូវបានប្រតិបត្តិដើម្បីធ្វើឡើងពីកុមារទៅមនុស្សពេញវ័យ។

ក្នុងករណីក្មេងប្រុសពួកគេមានពិធីកាត់ស្បែកនៅម៉ោង៨ថ្ងៃ។ ពិធីនេះមានន័យថាគេបានក្លាយជាសមាជិកនៃសហគមន៍ជំនឿដែលជាកូននៃសេចក្តីសញ្ញា។ គឺដើម្បីបង្កើតអត្តសញ្ញាណរបស់គេដោយបង្ហាញពីសញ្ញាណរបស់មនុស្សនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនៅក្នុងជីវិតរបស់គេដែលនៅតែមាននៅក្នុងខ្លួនរបស់គេ។ ពេលគេមានអាយុ ១៣ ឆ្នាំគេចូលរួមក្នុង Bar Mizwah ដែលជាពិធីក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ចាប់ពីពេលនេះក្មេងប្រុសមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការរក្សាច្បាប់និងចូលរួមក្នុងពិធីសាសនាទាំងអស់។ ក្រុមជំនុំប្រកាសពីកាតព្វកិច្ចរបស់គេដើម្បីរក្សាច្បាប់ហើយទទួលយកគេជាមនុស្សពេញវ័យនៅថ្ងៃយប់សម្រាកដំបូងបន្ទាប់ពីអាយុ 13 ឆ្នាំ។ ជនជាតិយូដានិងជនជាតិហេព្រើរប្រតិបត្តិពិធីនេះនៅត្រាដ៏សំខាន់ហើយឲ្យគេដឹងថាពួកគេជាកូនរបស់ព្រះ។ តាមរយៈដំណើរការនេះពួកគេបានកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេអំពីមនុស្សដែលបានជ្រើសរើស។

3) នីមិត្តសញ្ញា

និមិត្តសញ្ញានេះគឺជាវិធីសាស្ត្រអប់រំមួយរបស់គ្រួសារ។ នៅក្នុងshema អ៊ីស្រាអែល យើងអាចឃើញពាក្យបញ្ជាដែលពួកគេ ភ្ជាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅលើកដៃជាសញ្ញាហើយភ្ជាប់វានៅលើផ្នែកសញ្ញាហើយសរសេរវានៅខាងក្រៅទ្វារ។ ដើម្បី រក្សាពាក្យបញ្ជាហេតុអ្វីដាក់យ៉ាបូន (shema អ៊ីស្រាអែល) ទៅក្នុងថង់ស្បែកដែលត្រូវបានគេហៅថា Tamulin (Pylactery) ទាំងនោះគឺជាការភ្ជាប់ពីមួយទៅមួយ និងមួយទៀតនៅខាងឆ្វេងនៃកដៃ។ ជនជាតិយូដាអធិស្ឋានបីដងក្នុងការ រំលឹកពីអំប្រាហាំ (ព្រឹក) អ៊ីសាក (ល្ងាច) និងយ៉ាកុប (ពេលយប់) ។

នៅពេលដែលខ្ញុំបានទៅលេងអ៊ីស្រាអែលនៅសតវត្សរ៍ទី២១ នៅក្នុងអាកាសយានដ្ឋានយន្តហោះខ្ញុំបានឃើញពួកគេបានចង ភ្ជាប់ tamulin នៅលើ glabella របស់ពួកគេហើយចងវាជាច្រើនដងនៅខាងឆ្វេង។ នៅពេលដែលជនជាតិយូដាសិយាយ ជាមួយអ្នកផ្សេងគ្នាបានធ្វើឱ្យពួកគេឈប់ធ្វើបន្ទាប់ពីអធិស្ឋាន។ នៅពេលមនុស្សពេញវ័យ ១០ នាក់បានជួបជុំគ្នាពួកគេបាន ថ្វាយបង្គំ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៅសល់នៃដំណើររបស់ខ្ញុំនៅ Istanbul ពួកគេក៏បានទន្ទេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឈរនៅលើ បន្ទាត់តែមួយដោយអង្រួនក្បាលបង្ហាញថាជីវិតរបស់ពួកគេជាសាសនាដែលអាចប្រៀបធៀបនឹងយើងដែលត្រូវបានគេចាត់ទុក ថាជាអ្នកជឿល្អ។

Mezuzah (ចេតិ១៦: ៤-៩, ១១: ៣-២១) គឺជាប្រអប់ឈើឬប្រអប់ដែក បានភ្ជាប់យ៉ាងរលូននៅលើរនាំងទ្វារហើយនៅលើ កញ្ចក់ឡាននៅផ្នែកខាងស្តាំនៃទ្វារបន្ទប់។ រាល់ពេលដែលពួកគេចេញទៅក្រៅពួកគេចូលមក ប៉ះវាដោយអធិស្ឋាននិងថើបវា ដោយប្រយោល។ រូបឆ្លុះ Mezuzah មានន័យថាការប្រមូលផលច្រើនក្រៃលែងជាព្រះពរនៃកសិកម្ម។

ជនជាតិយូដាដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះ ដែលខ្ញុំបានជួបបានប៉ះ Mezuzah អាចចូលហើយចេញហើយទន្ទេញថាខនោះថា « ព្រះអម្ចាស់នឹងទតមើលពីការចេញ ចូលទៅមករបស់អ្នក ពីរតឡូវនេះនឹងរហូតទៅ។ (ទំនុកតម្កើង ១២១: ៨) ហើយថើបគ្នា ទៅវិញទៅមក។ ពួកគេហាក់ដូចជាសរសេរជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះរៀងរាល់ម៉ោងនិងរាល់ថ្ងៃ។ ទោះបីវាខុសពីទ្រឹស្តីរបស់ យើងដែលជាទ្រឹស្តីកំនែទម្រង់ខ្ញុំសង្កេតឃើញថាពួកគេបង្ហាញគំរូដល់ខ្ញុំក្នុងជីវិតដែលកោតខ្លាចព្រះ។ ជីវិតរបស់ប្រជាជនយូដា ជាទ្រឹស្តី ខ្លួនឯងគឺសាសនា។

រយៈពេលនេះនៅពេលដែលប្រព័ន្ធអប់រំផ្លូវការមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងគឺជាពេលវេលាដែលមនៈសិការសាសនាត្រូវបានដោះ ស្រាយនៅក្នុងពួកគេតាមរយៈពិធីផ្សេងៗគ្នាពិធីបូជានៅព្រះវិហារជាមួយនឹងការអប់រំរបស់ខ្ញុំពុកម្តាយចំពោះកូនៗ និងនិមិត្តរូប នៃព្រះវិហារ។ ហើយនិមិត្តសញ្ញារបស់ច្បាប់ដែលត្រូវបានភ្ជាប់នឹងបានកាន់កាប់នៅក្នុងខ្លួនរបស់គាត់។ ពួកគេបានប្រមូលការ កែសម្រួលប្រពៃណីផ្ទាល់មាត់និងឯកសារផ្សេងៗហើយបង្រៀនប្រជាជន។ (ចេតិយ៣៣:១០, ម៉ាតិយ៣៣: ២: ៧) ពួកហោរាគឺជា គ្រូដែលបានដឹងអំពីរបៀបដែលពាក្យរបស់ព្រះគួរដើរតាមស្ថានភាពនិងព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗក្នុងជីវិត។ ពួកគេបានប្រតិបត្តិតាម បទបញ្ជាដែលព្រះបានប្រាប់ដោយផ្ទាល់ដល់ពួកគេហើយបង្ខំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរសាសនានិងដឹកនាំការផ្លាស់ប្តូរសង្គម។ ពួក សង្ឃ នឹងហោរា គឺជាគ្រូដែលបានប្រតិបត្តិតួនាទីជាស្ថានរវាងព្រះនិងពាក្យរបស់ព្រះ។

(២) ការអប់រំអ៊ីស្រាអែលនៅពេលក្រោយ

ការអប់រំរបស់អ្វីស្រាវអែលនៅពេលក្រោយ ជាការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកបរទេសដែលជាការចាប់ផ្តើមនៅប្រាប៊ីឡូនថ្ងៃនៃប្រទេសក្រិក និងថ្ងៃនៃទីក្រុងរ៉ូម។ អត្ថន័យនៃបទគម្ពីរដែលបានចាក់ឫសនៅក្នុងបទគម្ពីរបាននាំឱ្យមានប្រវត្តិសាស្ត្រអ្វីស្រាវអែលនិងគ្រប់គ្រង ផ្នែកខាងក្នុង។ ក្រុមគ្រួសារដែលពឹងផ្អែកលើទស្សនៈនៃតម្លៃព្រះគម្ពីរគឺជាប្រភពដែលនាំឱ្យមានប្រវត្តិសាស្ត្រជាយូរមកហើយ។ ពួកគេបានខ្ជាប់ខ្ជាយនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូលហើយបានទទួលរងការជំងឺនិងត្រូវបានស្តារឡើងវិញហើយ បានឈរនៅកណ្តាលនៃប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោក។

ឥស្សរាងនៃការងាររបស់ព្រះរូមមានក្រុមគ្រួសារនិងសាលាប្រជុំ។ ជនជាតិយូដាមិនបានព្រងើយកន្តើយនឹងមុខងារនៅកន្លែង ណាមួយឡើយ។ ក្រុមគ្រួសារគឺជាក្រុមមួយចាំបាច់ហើយសាលាប្រជុំគឺជាមុខងារដែលក្រុមតូចៗត្រូវបានប្រមូលផ្តុំហើយសហ គមន៍ដែលមានទំហំតូចត្រូវបានបង្កើតឡើងនិងពង្រីកដល់សហគមន៍។ ដូច្នេះទោះបីគេមិនដែលបានជួបគ្នាក៏ដោយគេបានអង្វរ ដល់ជនជាតិយូដាហើយបានផ្តល់អ្វីៗទាំងអស់ដល់គាត់។

ពេលនេះការអប់រំសម័យអ្វីស្រាវអែលបានលេចចេញជាប្រភេទការអប់រំផ្សេងទៀត។ វាបានគេហៅថាអាយុកាលនៃការអប់រំ សាសនាពីព្រោះពួកគេបានផ្តោតលើការបង្កើតអត្តសញ្ញាណ។

ទុក្ខសោកដែលអ្វីស្រាវអែលបានជួបប្រទះបន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវបានគេចាប់និងខ្ជាប់ខ្ជាយពួកគេបានសង្កត់ធ្ងន់អំពីចំណង់ ចំណូលចិត្តចំពោះជំនឿនិងការរួមគ្នាចំពោះប្រជាជាតិរបស់គេ។ ពួកគេបានព្យាយាមឆ្លុះបញ្ចាំងពីព្រឹត្តិការណ៍ពីអតីតកាល របស់ពួកគេហើយត្រូវបានគេរកឃើញដោយខ្លួនឯង។ វាគឺជាថ្ងៃដែលពួកគេបានលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីអប់រំនឹងយកឈ្នះការ ប្រាត់បង់អត្តសញ្ញាណខ្លួន។

បន្ទាប់មកអ្វីដែលពួកគេបានសង្កត់ធ្ងន់គឺគ្រោះមហន្តរាយ។

ទីមួយ ទស្សនៈប្រវត្តិសាស្ត្រនៃចោទនិយកថាអំពីគ្រោះមហន្តរាយដែលជាការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់ព្រះក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើបាប ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ទីពីរ ក្តីសង្ឃឹមបច្ចុប្បន្នដែលនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញដោយគោរពតាមច្បាប់។

ទីបី មេសកកម្មដែលព្រះបានប្រគល់ដល់ជនជាតិយូដាដើម្បីធ្វើឱ្យប្រជាជាតិទាំងអស់ស្គាល់ព្រះពិត។

សម័យនេះការអប់រំគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដំបូងឯកសារត្រូវបានបង្កើតឡើង ក្បួនច្បាប់នៃដង្វាយត្រូវបានបំពេញ នឹងឯក សារធំៗនៃអក្សរសាស្ត្របរិសុទ្ធត្រូវបានកែសម្រួល។ ទោះបីជាក្រុមគ្រួសារជាចំណុចកណ្តាលនៃជីវិតក៏ដោយ ការផ្លាស់ប្តូរជាក់ លាក់ សាលាប្រជុំ និងប្រព័ន្ធអប់រំផ្លូវការត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងពួកគេ។

សាលាប្រជុំនេះបានធំធាត់ឡើងនៅយុគសម័យប្រាប៊ីឡូនដែលត្រូវបានចាប់ជាឈ្មើយហើយផ្ទេរទៅប្រាស្នេស្តីគឺជាផ្ទះនៃការ ថ្វាយបង្គំក្រៅផ្លូវការនិងការអប់រំ។ នៅទីនេះប្រធានសាលាប្រជុំនិង Hazan បានបម្រើការ គ្រប់គ្រងអគារ និងកាតព្វកិច្ច អញ្ជើញរបស់វាលគ្មិន ហើយម្នាក់ទៀតបានជួយក្នុងការបំពេញមុខងារនិងប្រតិបត្តិតួនាទីរបស់គ្រូ។

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានប្រតិបត្តិចំពោះ Torah ដែលជាច្បាប់បានសរសេរជាសាធារណៈថាជាខ្លឹមសារអប់រំសំខាន់ៗកាលពីមុនគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលត្រូវបានផ្ទេរដោយប្រពៃណីផ្ទាល់មាត់។ បទគម្ពីរដែលសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនិងសាលាប្រជុំជាកត្តាលដែលបន្ទាប់ពីជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នាហើយបានរក្សាថ្ងៃឈប់សម្រាកនិងបុណ្យផ្សេងៗហើយរស់នៅក្នុងសហគមន៍ជំនឿ។ Talmud គឺជាការបកប្រែនៃបញ្ញត្តិ ហើយ Mishnah ដែលហៅថា វ៉ាប៊ី Hanash បានប្រមូលគ្នាអ្វីៗជាមួយពួកគេ។

១) ការអប់រំនៅក្នុងសាលាប្រជុំក៏បានកើតឡើង។ ការអប់រំប្រព័ន្ធសំខាន់ៗនៃសាលាប្រជុំ។ សាលាប្រជុំគឺជាកន្លែងគោរពបូជាក៏ដូចជារិទ្យស្ថានអប់រំដើម្បីធ្វើឱ្យអ៊ីស្រាអែលក្លាយជាសហគមន៍អប់រំ។ នៅក្នុងសាលាប្រជុំការអប់រំអំពីការថ្វាយបង្គំ វាជាប្រធានបទសំខាន់ ការអធិស្ឋានអានព្រះគម្ពីរបកស្រាយបទគម្ពីរ។ ល។ ការអប់រំត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការទន្ទេញពាក្យ។ នៅថ្ងៃឈប់សម្រាកនិងថ្ងៃតមអាហារនៃពិធីបុណ្យនីមួយៗការថ្វាយបង្គំត្រូវបានប្រតិបត្តិតាមរយៈការអប់រំនេះប្រជាជនត្រូវអានសៀវភៅទាំងប្រាំបួនសៀវភៅស្នេហានិងសៀវភៅហោរាហើយមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបកស្រាយនិងអនុវត្តវានៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។

ការអប់រំប្រតិបត្តិបានដោយធ្វើតាមបទបញ្ជាដោយការអានសៀវភៅ ដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងសៀវភៅក្រឹត្យវិន័យ និងសៀវភៅរបស់ហោរាហើយបកប្រែនិងបង្ហាញឲ្យឃើញ។

២) វាជាការចាប់ផ្តើមនៃការអប់រំនៅសាលា ការអប់រំនៅសាលាគឺជាប្រភពនៃសាលាប្រជុំជាបណ្តើរៗ ដូចជាប្រើនៅក្នុងប្រព័ន្ធនិងការសាងសង់ផ្សេងៗ។

ការជម្រុញឲ្យសាលាបានបង្កើតឡើងគឺការបង្កើតសៀវភៅសិក្សាដោយការសរសេរតាមរយៈការអតិរេកក្រមក្រឹត្យវិន័យលេខ ៦២១ និងឯងដែលអែសវាបានរំលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញហើយបានប្រមូលផ្តុំប្រជាជននិងបង្រៀនច្បាប់បន្ទាប់ពីត្រឡប់មកពីបាប៊ីឡូន។ សាលាប្រជុំនេះជាប្រភពអប់រំត្រូវបានបង្កើតទៅជាប្រព័ន្ធអប់រំផ្លូវការ។

ការអប់រំនៅសាលាមានចំណែកកាល។

ដំណាក់កាលដំបូងដំណើរការបឋមគឺផ្ទះនៃព្រះគម្ពីរ (Beth Hasserpher –មុន គ ស ៧៥- គ ស ៦៤) វាត្រូវបានធ្វើឡើងដោយ Hazan ហើយការអាន ការសរសេរ និងគណនេយ្យដែលត្រូវរៀន។ ហើយការអប់រំអំពីពាក្យដែលដោយអានបទគម្ពីរតាមហោរាព្រឹរដោយទន្ទេញចាំបទគម្ពីរ មានតែក្មេងប្រុសអាយុ ៦-៧ ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះដែលអាចចូលសាលាបាន។ គោលបំណងនៃការអប់រំបឋមគឺកុមារអាចអាននិងសរសេរច្បាប់និងធ្វើជាម្ចាស់នៃច្បាប់ហើយអនុវត្តវានៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។

ដំណាក់កាលទីពីរ គឺរបៀបផ្ទះនៃការស្រាវជ្រាវ (Beth Hammidrash) ។ វាគឺជាប្រភេទដែលសិស្សអាយុ ១០-១៥ ឆ្នាំអាចសិក្សាព្រះគម្ពីរដែលពួកគេពឹងផ្អែកលើគ្រួសារនិងរបៀបបឋម។ បន្ទាប់មកពួកគេបានសិក្សាអំពីការដឹងខុសត្រូវដែលជាត្រឹមត្រូវវិន័យផ្ទាល់មាត់និង Gamara ដែលជាសៀវភៅដែលបានបកប្រែហើយវាត្រូវបានលូតលាស់ឡើងទៅជា Talmud។ ពួក

គេសិក្សាពីការបកស្រាយច្បាប់ Mishnah មានបទបញ្ញត្តិច្បាប់សាសនានិងបទបញ្ញត្តិមែនសាសនា។ ទាំងនោះគឺ សុតាសិតប្រវត្តិសាស្ត្រ និងប្រពៃណី ហើយបន្ទាប់ពីនោះទំនៀមទម្លាប់ផ្ទាល់មាត់នេះ Torah ត្រូវបានអនុវត្តទៅជា Talmud យេរូសាឡឹមនិងបាប៊ីឡូន Talmud។

អ្នកនិពន្ធដែលគេហៅថា Soperim បានទទួលតំណែងជាគ្រូបង្រៀន ហើយបង្រៀនដោយវិធីសាស្ត្រនៃការទន្ទេញនិងការ ពិភាក្សាដើម្បីបញ្ចុះចិត្តគំនិតខ្ពស់។

ដំណាក់កាលទី៣ សាលា Rabbinica គឺជាប្រព័ន្ធអប់រំខ្ពស់ដែលជាសាលាពិសេសនៃសហសម័យសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាល ជំនាញខាងច្បាប់ដូចជា គ្រូ និងអ្នកនិពន្ធ។ ការជ្រើសរើសនិស្សិតដែលមានទេពកោសល្យនិងការបណ្តុះបណ្តាល ជាអ្នកសិក្សា ពួកគេបានធ្វើការដើម្បីគាំទ្រព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ពួកគេបង្រៀនការបកប្រែពិសេសនៃច្បាប់ហើយអាចទទួលបានគុណសម្បត្តិ ដើម្បីក្លាយជាគ្រូបង្រៀននិងគ្រូមធ្យម។

សារៈសំខាន់នៃការអប់រំសូត្រក្នុងជីវិតគឺពួកគេអប់រំក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃហើយផ្តោតលើការយល់ដឹងពីព្រះហរទីយរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះ ប្រធានបទនៃការអប់រំគឺចេញមកពី ខ្ញុំពុកម្តាយ ពួកហោរា ពួកសង្ឃ។ ហើយពួកគេបានសង្កត់ធ្ងន់លើលក្ខណៈពិសេសនៃការ អប់រំរបស់ខ្ញុំពុកម្តាយ។

សារៈសំខាន់នៃការអប់រំគ្រួសារនៅក្នុងការអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រប្រវត្តិមានការអប់រំ ខ្ញុំពុកម្តាយជាគ្រូដំបូងក្នុងគ្រួសារ វាជាសាលាបំប៉ន ត។ ពួកគេបានផ្តោតលើការអប់រំសូត្រព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងស្វែងយល់ពីអត្ថន័យគ្រួសារ។

សូលនៃ Shema (ចោទិយ ៦: ៤-៩) គឺជាការសារតាមនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។

(១) ការសារតាមនៃលទ្ធិនិយម (ចោទិយ ៦:៤)

ព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកបង្កើតមួយអង្គគត់ដែលជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឲ្យគោរពបូជាប្រកបព្រះផ្សេងឡើយ។ ទ្រឹស្តី ទាមទារឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់និងការគោរពប្រតិបត្តិ។

(២) អាកប្បកិរិយានៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ (ចោទិយ ៦: ៥) សេចក្តីនៅក្នុងចិត្តគឺសំខាន់ជាងពេលគោរពច្បាប់។ សេចក្តី ស្រឡាញ់មានន័យថាការបង្ហាញជំនឿមួយ។ វាមានន័យថាសេចក្តីស្រឡាញ់ទាំងមូលនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ (Leb - ចំណុចក ល្អាលនៃអារម្មណ៍និងឆន្ទៈ) អត្ថបទរបស់គាត់ ((nephesh លក្ខណៈឯកជន ព្រលឹង ការរស់នៅ) និងអំណាច (meod រាង កាយ និងអំណាចនៃការយកចិត្តទុកដាក់)។

(៣) ការបង្ហាញសេចក្តីលំអិតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគឺត្រូវអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (ចោទិយ ៦: ៦) និងចង្អុល បង្ហាញការសង្ឃឹមក្នុងចិត្តចងចាំនិងអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ (ទំនុក ១១៩: ១០៥)

(៤) បទបញ្ញត្តិដែលចិញ្ចឹមកូនៗ តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (ចោទិយ ៦: ៧-៩) មានន័យថាជាទីជម្រកក្នុងគ្រួសារគឺជា កន្លែងសម្រាប់ព្រះសម្រាប់ការផ្ទេរជំនឿតាមប្រពៃណីរបស់ពួកគេ (ដើម្បីធើ្វទី២ ១៩៥) ។

(៥) វិធីសាស្ត្រដែល Shema បង្ហាញពីការអប់រំគឺ “ដើម្បីបង្រៀន” (Shanan shi nan tam) ។ វាមានន័យថាធ្វើឱ្យពួកគេ ច្បាស់លាស់នៅពាក្យដដែលៗ។ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ (Dibera) គឺត្រូវបង្រៀនជាអ្វីៗរាល់ថ្ងៃដោយនិទានរឿងនៅកន្លែងណាមួយ និងពេលវេលាណាមួយ។

សរសេរដាក់ក្នុងចិត្តដើម្បីចងជាសិទ្ធិសញ្ញានៅលើដៃរបស់អ្នកហើយដាក់វានៅលើថ្ងាសរបស់អ្នកហើយសរសេរវានៅលើក្រប ទ្វារនៃផ្ទះរបស់អ្នកនិងនៅលើក្លោងទ្វារផ្ទះរបស់អ្នក។ mezuzah អ្នកត្រូវចងចាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជានិច្ច។

សារៈសំខាន់នៃការអប់រំអំពីជំនឿដែលទាក់ទងនឹងស្មារតីរបស់មនុស្សដែលបានជ្រើសរើស និងការអប់រំអំពីជំនឿគឺជាកត្តា សំខាន់ដើម្បីដឹកនាំជីវិតរបស់ពួកគេ។ ពួកសង្ឃ និងពួកហោរាគួរតែប្តេជ្ញាចំពោះការអប់រំ។ ជនជាតិហេព្រើដែលជាសហគមន៍ នៃការអប់រំបានយកការព្រួយបារម្ភផ្ទៃក្នុងលើព្រះហើយបង្ហាញពីព្រះហរទីយរបស់ព្រះ។

ទីបំផុតការអប់រំនាសាហេព្រើត្រូវបានផ្តោតលើការអប់រំសេចក្តីជំនឿនៃគ្រួសារ។

ការចាប់ផ្តើមនៃបទពិសោធន៍គឺជាគ្រួសារនិងសហគមន៍។ វាមានន័យថាគ្រួសារគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្ស។ ក្រុម គ្រួសារមានន័យថាសាលាដែលអប់រំកូនៗរបស់ពួកគេ។ ពួកគេដែលបានរងអស់រយៈពេល ២០០០ ឆ្នាំមកហើយ ការអប់រំ អន្តរជាតិគឺជាគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

លក្ខណៈពិសេសនៃការអប់រំរបស់យូដាបានបង្ហាញពីគំនិតនៃការអប់រំវិធីសាស្ត្រអប់រំដ៏ប្រសើរបំផុត។ គំនិតបានគ្រប់គ្រងលើ គុណតម្លៃនិង វិធីសាស្ត្រនៃឈាមនិងមិនមែនឈាម។ ក្រោយមកទៀតគឺរៀននាសាហេព្រើ និងបង្រៀនដោយ Rabbi នៅ ពេលពួកគេត្រូវបានឆ្លងកាត់ការពិនិត្យអាចក្លាយជាជនជាតិយូដា។ ជនជាតិយូដាជាខ្សែឈាមដំបូងបង្អស់នៃម្តាយរបស់ពួកគេ។ ពាក្យថា “សាសន៍យូដាមិនមែនកើតមកទេតែបានបង្កើតឡើង” មានន័យថាសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការអប់រំ។ វិធីសាស្ត្រពីរ (ខ្សែ ឈាមនិងមិនមែនឈាម) មានន័យថាការអប់រំ។

គ្រួសារដំបូងមានន័យថាជាកន្លែងការពារក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងទស្សនៈសង្គមប៉ុន្តែគ្រួសារយូដាដែលជាកន្លែងសក្ការៈបូជាជាកន្លែង គោរពបូជា។

«ផ្ទះ»ដែលត្រូវបានហៅថាជាកន្លែង នាសាហេព្រើមានន័យថាព្រះវិហារដែលព្រះគង់នៅ។

សាស្ត្រាចារ្យ David Starr Glass បានអះអាងថាជនជាតិយូដាបានរួមផុតពីការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញជាច្រើននៅលើពិភពលោក ហើយមិនត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ ដោយសារតែបេតិកភណ្ឌនិងអត្តសញ្ញាណជាតិតាមរយៈការយកចិត្តទុកដាក់ដោយចំណេះដឹងនិងជំនឿ ដែលសម្រេចបានដោយការអប់រំជាមុខងារសំខាន់។

មាតិកានៃការអប់រំរបស់ជនជាតិយូដាដែលត្រូវបានធ្វើឡើងដោយ David គឺ Torah ។ ហើយស្តុលរបស់ Torah គឺជាការ សន្យារបស់ព្រះដែលជាបញ្ញត្តិទាំងដប់ (និក្ខមនី ២០: ១-៧) ។ ខ្លឹមសារសំខាន់ៗដែលជនជាតិយូដាបានបង្រៀនត្រូវបាន សង្ខេបជាគោលការណ៍ចំនួន ១៣ ដូចតទៅ។

១ ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតអ្វីៗទាំងអស់។

- ២ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយគត់។
- ៣ ទ្រង់គឺជាការចាប់ផ្តើម និងជាចុងបញ្ចប់
- ៤ ព្រះធ្វើការដោយគ្មានការសហការ
- ៥ យើងត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះតែមួយគត់។
- ៦ ពាក្យរបស់ពួកហោរាគឺគួរឱ្យទុកចិត្ត។
- ៧ លោកម៉ូសេជាហោរាដ៏ឆ្លើយជាងគេក្នុងចំណោមពួកហោរា។
- ៨ Torah គឺជាសេចក្តីពិតទាំងស្រុង។
- ៩ Torah គឺមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។
- ១០ ព្រះស្គាល់គំនិតនិងរាល់សកម្មភាពរបស់យើង។
- ១១ ទ្រង់បង់ថ្លៃដ៏ថ្លៃថ្លា និងការដាក់ទណ្ឌកម្មតាមរយៈសកម្មភាពរបស់ពួកគេ។
- ១២ ព្រះមេស៊ីនឹងមក។
- ១៣ ពួកគេនឹងរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់។

គោលបំណងនៃការអប់រំនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានបង្ហាញខ្លីសារជាច្រើន ប៉ុន្តែអត្ថបទរូបវន្តត្រូវបានបង្ហាញដោយ“ស្គាល់ហើយស្រឡាញ់ព្រះបង្កើតអត្តសញ្ញាណរបស់មនុស្ស និងរក្សាអត្តសញ្ញាណរបស់ព្រះ” ។ នៅអ៊ីស្រាអែលការអប់រំមានតួនាទីជាបណ្តាញ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនានិងប្រជាជាតិ។ ខ្ញុំបានឃើញភស្តុតាងមួយដែលបង្ហាញពីអាកប្បកិរិយាជាទម្លាប់របស់និស្សិតវ៉ាប៊ី“ ការរស់នៅរបស់ពួកគេ គឺជាសាសនា” ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នាហើយអង្រួនខ្លួនរបស់ពួកគេក្នុងការទន្ទេញព្រះគម្ពីរហើយអធិស្ឋាននិងអានសៀវភៅ។ មនុស្សពេញវ័យ ១០ នាក់ត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងផ្ទះមួយ ហើយបានថ្វាយបង្គំកំឡុងពេលមួយនៅក្នុងព្រលានយន្តហោះ។

យើងអាចរកឃើញជំនាតិអ៊ីស្រាអែលមានជីវិតអស្ចារ្យនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់នៅសតវត្សរ៍ទី ២១។ ទោះបីពួកគេមិនមានវិធីសាស្ត្រអប់រំជាក់លាក់ក៏ដោយតែឱ្យកម្លាយ ពួកសង្ឃ ពួកហោរា គ្រូបង្រៀន សាលាប្រជុំ បានអប់រំរបស់ពួកគេឲ្យប្រតិបត្តិនៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់នៃជីវិត។ តាមរយៈការប្រើ ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ នីមិត្តរូប ទំនៀមទម្លាប់ផ្ទាល់មាត់ និងឯកសារ ការអប់រំអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះត្រូវបានសម្រេចហើយវិធីសាស្ត្រទាំងនេះគឺជាបណ្តាញដើម្បីរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្សដែលបានជ្រើសរើស។ សំខាន់ជាងនេះទៅទៀតការអប់រំនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់មានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធក្នុងចំណោមការអប់រំជីវិតនិងសាសនា។ វាមិនមែនជាវិធីសាស្ត្រអប់រំសាមញ្ញទេប៉ុន្តែវិធីសាស្ត្រ មួយដែលបានកើតនៅក្នុងជំនឿសហគមន៍ វាបានជំរុញឡើងនៅក្នុងពិធីស៊ីលេវ៉ា ពិធីឆ្លង នីមិត្តសញ្ញាផ្សេងៗ។ ដូច្នេះយើងត្រូវរៀនសូត្រឡើងវិញនូវវិធីសាស្ត្រអប់រំទាំងនេះ។

សម្រាប់ពួកគេ ដំបូងយើងត្រូវស្តារគ្រួសារជាសហគមន៍នៃជំនឿ ហើយយើងត្រូវអនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួនក្នុងការងារនិងគ្រូដោយស្មោះត្រង់។ ហើយយើងក៏ត្រូវពង្រីកវិធីផ្សេងៗដូចជាវិស័យអប់រំ។ បទគម្ពីរនិងការបង្រៀនត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងវិស័យនៃជីវិត វប្បធម៌ និងសកម្មភាពសង្គម នៃការអប់រំ។

សេចក្តីបញ្ចប់

អស់រយៈពេលជាយូរមកហើយខ្ញុំមានក្តីសុបិន្តក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អពីទ្រឹស្តីខាងព្រះគម្ពីរការបង្រៀនគោលលទ្ធិល្អដល់មិត្តរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះវិហារកម្ពុជា។ នៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមនៃឈ្មោះ C. R. I. សំបុត្រថ្មី។ វាគឺល្អគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងការចាប់ផ្តើមជាមួយព័ន្ធកិច្ចមួយនេះ ចេញពី CRI។ បន្ទាប់ពីបានអានសំបុត្រនេះខ្ញុំស្វាគមន៍ទទួលការវាយតម្លៃនិងគ្រប់ទាំងយោបល់ណាមួយរបស់អ្នកអាន។ល។

សូមអគុណចំពោះការសហការការណ៍របស់អ្នក។

នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

០៩ កុម្ភៈ ២០២១

លោកបណ្ឌិត វ៉ាន យ៉ុងជុន ប្រធាន CRI